

Ontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de uitrol van digitale meters en tot wijziging van artikel 7.1.1, 7.1.2, 7.1.5 en 13.2.1 van hetzelfde decreet

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Dit decreet wijzigt het Energiedecreet van 8 mei 2009 met het oog op de organisatie van de uitrol en het beheer van digitale meters in Vlaanderen en de daaruit vloeiende data.

Ten eerste wordt de regelgeving aangepast aan de introductie van de databeheerder. Er wordt een nieuwe procedure beschreven met voorwaarden die vervuld moeten zijn tot aanwijzing en beëindiging van de databeheerder. Ook de taken van de netbeheerder worden aangepast zodat hier ook de plaatsing en beheer van digitale meters onder valt en het aflezen van de meter als taak wordt geschrapt. Er wordt een limitatieve lijst van taken opgenomen voor de databeheerder en strategische en vertrouwelijke aangelegenheden gedefinieerd waarvoor de databeheerder beroep moet doen op eigen personeel en middelen voor beslissingen hierover. Net als de distributienetbeheerder wordt de databeheerder uitgesloten van het aanbieden van commerciële energiediensten of het optreden als aggregator. Er wordt voorzien in een schadevergoeding door de databeheerder bij inbreuk in verband met gegevens en een administratieve sanctie door de VREG voor zij die de verkregen gegevens aanwenden op een wijze die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit decreet en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten.

Ten tweede wordt voor bestaande en nieuwe decentrale productie installaties met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA die worden geïnstalleerd tot en met 31 december 2020 voorzien in het recht op de compensatieregeling verbonden aan de terugdraaiende teller gedurende 15 jaar te rekenen vanaf het moment van de aanmelding van de installatie voorzien. Dit recht blijft zelfs indien de termijn van 15 jaar verstrijkt.

Voor nieuwe zonne-energie installaties met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA geïnstalleerd vanaf 1 januari 2021 wordt in een alternatief compenserend systeem voorzien.

Voorts bevat het ontwerpdecreet drie aanpassingen met betrekking tot de ondersteuning via groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten:

- Het invoegen van een maximaal steunvolume naast een maximale steunduur, voor nieuwe installaties en nieuwe verlengingsaanvragen.
- Het niet toekennen van steun (groenestroomcertificaten of warmte-krachtcertificaten) tijdens periodes met negatieve prijzen (zowel voor installaties met startdatum voor dan wel vanaf 1 januari 2013). Dit geeft mede uitvoering aan Europese staatssteuneisen.
- Er wordt een aanpassing doorgevoerd aan de inleverbaarheid van certificaten bij verlengingen van biomassa centrales.

Er voegt dit decreet ook een uitzondering in met betrekking tot de strafbaarstelling in het Energiedecreet van leveranciers die geen leveringsvergunning van de VREG hebben.

2. Situering

Tegen 2020 moet 20% van de verbruikte energie in Europa groene energie zijn. Tegen 2030 wordt er gemikt op 27%. Dit is een engagement waar Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid in opneemt. Om deze doelstellingen te behalen is de omslag naar een decentraal energiesysteem essentieel.

Traditioneel wordt elektriciteit vervoerd vanuit een centraal energiesysteem. Dit is een energiesysteem gekenmerkt door grote centraal gelegen productie-installaties, zoals bijvoorbeeld een kolen- of kerncentrale die energie voorziet tot bij de eindafnemer. Hierbij is er in principe enkel nood aan eenrichtingsverkeer op het elektriciteitsnet. Door het beperkt aantal productie-installaties en het eenrichtingsverkeer is het relatief eenvoudig om de 'stroom' te regelen.

Productie van elektriciteit op basis van hernieuwbare bronnen zoals zonne-energie en windenergie wordt daarentegen 'decentrale productie' genoemd. Decentrale energieproductie wordt gekenmerkt door installaties die worden ingeplant op die plaatsen waar het potentieel het grootst is. Dit hoeft niet noodzakelijk op een 'centrale plaats' te zijn, maar kan daarentegen op verschillende locaties.

De huidige distributienetten zijn niet opgebouwd vanuit het concept van decentrale productie. Deze productie bevindt zich vaak niet in de buurt van voldoende afnemers en er is een noodzaak aan tweerichtingsverkeer. Daarbij komt nog dat de productie van wind en zon niet constant is. Hierdoor zou de betrouwbaarheid van het net in het gedrang kunnen komen en *in extremis* de stroomtoevoer onderbroken kunnen worden.

Vlaanderen heeft nood aan een transitie naar een decentraal energiesysteem. De digitale meter is een cruciale bouwsteen voor deze transitie. Een efficiënt beheer van dit energiesysteem vraagt dan ook een veelomvattende set data. Om er voor te zorgen dat investeringen in het net op een zo efficiënt mogelijke manier gebeuren moeten we kunnen "meten" waar de problemen zich dreigen voor te doen. Dit geeft ook de mogelijkheid om snel te kunnen ingrijpen voordat de problemen zich daadwerkelijk voordoen, onafhankelijk van investeringen of in afwachting van investeringen. Verder zal actieve vraagsturing nodig zijn om optimaal gebruik te maken van het wisselende aanbod van groene stroom. Hierdoor kunnen stromen die op verschillende plaatsen en in verschillende grootte ontstaan geregeld worden. Door de technologische vooruitgang op het vlak van metering bieden er zich nieuwe kansen aan om de marktwerking en de dienstverlening aan de klanten te verbeteren, zoals bijvoorbeeld een beter inzicht in eigen verbruik.

Sinds oktober 2012 lopen er in Vlaanderen grootschalige proefprojecten inzake nieuwe digitale elektriciteits- en aardgasmeters. In totaal werden al 41.000 meters geplaatst op verschillende plaatsen in Vlaanderen, gespreid over landelijk en stedelijk gebied, zowel in individuele woningen als in appartementsgebouwen.

3. Regelgevend kader

De Europese Richtlijnen met betrekking tot elektriciteits- en gasmarkten en de Richtlijn energie-efficiëntie besteden veelvuldig aandacht aan digitale (slimme) meters. Dit is nog meer het geval in de nieuwe ontwerprichtlijnen uit het "Clean Energy for All Europeans-pakket" dat de Europese Commissie op 30 november 2016 publiceerde.

Het Vlaams Regeerakkoord (2014-2019) stelt uitdrukkelijk *"In de toekomst moeten gezinnen de mogelijkheid krijgen om hun vraag aan te passen volgens de kost van energie op verschillende tijdstippen van de dag."*

De Beleidsnota Energie 2014-2019 stelt ter zake "flexibiliteit, zowel van de aanbodzijde (productie) als aan de vraagzijde wordt een sleutelement voor de regeling van toegang tot het net. Flexibele netgebruikers kunnen de marktspelers diensten aanbieden om congestie te voorkomen of voor de ondersteuning van het systeemevenwicht. Anderzijds kan de uitbouw van een slim net de totale kost van het productiepark reduceren door eindafnemers actief te laten participeren in de markt (vb via dynamische prijssignalen). Hiertoe voorzien we de nodige maatregelen voor producenten, leveranciers, netbeheerders, aggregatoren en afnemers opdat flexibiliteit maximaal ingezet en gevaloriseerd kan worden.

De mechanische meters (de zogenaamde ferrarimeters) zullen in de nabije toekomst niet meer worden aangeboden door meterleveranciers en moeten bijgevolg vervangen worden op het einde van hun levensduur. De technologische vooruitgang op het vlak van metering biedt kansen om de marktwerking en de dienstverlening aan de klanten te verbeteren, met name via een slimme meter.

Sinds oktober 2012 lopen er in Vlaanderen grootschalige proefprojecten inzake nieuwe slimme elektriciteits- en aardgasmeters. In totaal werden al 41.000 meters geplaatst op verschillende plaatsen in Vlaanderen, gespreid over landelijk en stedelijk gebied, zowel in individuele woningen als in appartementsgebouwen.

Er wordt geëvalueerd voor welke verbruikssegmenten de introductie van slimme meters te verantwoorden is, bijvoorbeeld kleine prosumenten. In uitvoering van de richtlijn energie-efficiëntie zal bekeken worden hoe de uitrol van slimme meters dient te gebeuren zowel in nieuwbouwwoning als bij een ingrijpende renovatie. Ook bij een vervanging van een bestaande elektriciteits- of aardgasmeter kan best direct een slimme meter geplaatst worden."

4. Inhoud

De doelstellingen bij de uitrol van de digitale meter in Vlaanderen zijn meervoudig.

Ten eerste is de uitrol van de digitale meter de cruciale basis voor de transitie van het decentrale energiesysteem. De digitale meter faciliteert dus het decentrale net, de lokale productie, flexibiliteit, opslag, het gebruik van elektrische voertuigen enz. Een efficiënt beheer van dit energiesysteem vraagt een veelomvattende set data. Weten wordt ondersteund door meten en daarom zijn dergelijke meetinstrumenten noodzakelijk om decentrale energieproductie te combineren met een efficiënt en effectief netbeheer, met andere woorden om netflexibiliteit en -stabiliteit te faciliteren. Zonder digitale meter is het quasi onmogelijk om vraagsturing, time-of-use prijzen en tarieven bijvoorbeeld op basis van piekverbruik mogelijk te maken. Bovendien blijkt duidelijk uit de kost- en batenanalyse uitgevoerd door de VREG dat dat dit zonder de digitale meter ook veel meer kostenintensief is.

Ten tweede kan Vlaanderen door de uitrol inzetten op nog meer decentrale productie van groene energie en wordt deze productie tegelijkertijd gefaciliteerd.

Ten derde biedt de digitale meter voordelen voor budgetmeterklanten. Aangezien de budgetmeter functionaliteit kan ingezet worden bij iedere digitale meter is er geen nood meer aan een afzonderlijke (dure) budgetmeter. Bovendien laat de digitale meter een betere begeleiding van de klant toe bij opbouw van schuld of hoog verbruik.

Ten vierde maakt de digitale meter het mogelijk voor iedere eindafnemer om op een efficiënte manier met zijn energiegebruik om te kunnen gaan, door middel van inzicht en gewaarwording van het energieverbruik enerzijds en een daaraan aangepast verbruik anderzijds. Er zijn uiteenlopende ervaringen op het vlak van energiebesparing door een digitale meter. De manier waarop feed back aan de netgebruiker gegeven wordt, lijkt hierin

cruciaal te zijn. De netgebruiker krijgt beter inzicht in zijn energieverbruik, staat dus minder voor verrassingen.

Ten vijfde zal betere en meer precieze data het mogelijk maken om op een betere manier aan fraudebestrijding te doen.

Ten zesde kan er zich in Vlaanderen een nieuwe sector ontwikkelen met tal van commerciële initiatieven in de nieuwe markt van energiediensten. De uitrol van digitale meters is ook de meest natuurlijke weg en kadert binnen een algemene digitalisering. In ons dagdagelijks leven wordt alles al digitaal: telefoon, televisie, radio, auto, enz. en dus ook de gas- en elektriciteitsmeter. Niet meegaan in de digitalisering van de maatschappij is een keuze die niet is vol te houden. Temeer omdat in de nabije toekomst de vroegere elektromechanische Ferrarimeter niet meer zal worden aangeboden door meterleveranciers, waardoor de digitale meter ook de enige optie is.

Tot slot zet, zoals hoger vermeld, de Europese regelgeving alle lidstaten aan om digitale meters uit te rollen. Het nieuwe Winterpakket van de Europese Commissie benadrukt dat consumenten betere informatie verdienen, meer mogelijkheden moeten hebben om deel te nemen aan de energiemarkt en meer controle moeten krijgen over hun energiekosten. De ontwerprichtlijn inzake gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit stelt duidelijk dat wanneer de ingebruikname van slimme meters positief wordt beoordeeld, minstens 80 % van de eindafnemers moet worden voorzien van deze slimme meetsystemen.

Dit decreet wil de noodzakelijke rechtsbasis scheppen voor de uitrol van digitale meters en de verantwoordelijke actoren aanduiden die hierin een rol moeten opnemen. In de volgende fase zullen de precieze modaliteiten van de uitrol verder via een wijzigingsbesluit geregeld worden. Het gaat dan onder meer om: de voorwaarden waaraan de databeheerder moet voldoen; nadere modaliteiten van de taken van de databeheerder; bijkomende situaties waarin een digitale meter wordt geplaatst; voorwaarden waaraan digitale meters moeten voldoen; enz.

B. Adviezen

Advies van de VREG

Op 29 augustus 2017 bracht de VREG advies uit over het ontwerpdecreet digitale meters. De belangrijkste punten uit dat advies worden hierna aangehaald en besproken. Het advies bouwt voort op de gemaakte analyse van het concept databeheerder in het advies ADV-2017-02 over de conceptnota digitale meters.

Ten eerste bespreekt de VREG de bevoegdheid inzake datatarieven. Het ontwerpdecreet voert een tarifair kader in voor het databeheer van energiemarktprocessen en maakt de VREG bevoegd voor de regulering van de databeheertarieven in het Vlaams Gewest. De VREG is van mening dat dit aansluit bij zijn huidige bevoegdheden inzake de tariefregulering van de Vlaamse distributienetten.

De VREG merkt op dat volgens het ontwerpdecreet het databeheer een aparte taak is los van het netbeheer en dat dit geen deel uitmaakt van het strikt Europeesrechtelijk gereguleerd kader. De rol van de VREG is volgens het ontwerp dan ook beperkt tot toezicht op en uitvoering van de door de decreetgever en de Vlaamse regering vastgestelde vereisten. De VREG stelt in dit kader vast dat voor de regulering van het databeheer dezelfde redenering aangenomen wordt als voor de regulering van de warmte- en koudnetten. De regulator vindt deze tweedeling in zijn takenpakket, en dus in zijn onafhankelijkheid, niet logisch. Volgens het advies kan de regulator ofwel zijn taken uitvoeren in alle onafhankelijkheid in lijn met de Europese richtlijnen, ofwel is de regulator niet onafhankelijk.

De Vlaamse Regering meent dat er wel degelijk een dergelijke tweewegenleer mogelijk is. Het is immers niet omdat de VREG aangesteld is als onafhankelijk regulator voor het distributienetbeheer, dat het onmogelijk zou zijn om daarnaast ook toezicht te houden op het databeheer en uitvoering te geven aan de vereisten zoals opgenomen in het ontwerpdecreet. Het databeheer is een taak die onlosmakelijk verbonden is met het distributienet, maar het is een aparte taak naast de taak van het netbeheer. Bovendien, zoals de VREG terecht aangeeft, maakt het databeheer immers geen deel uit van het strikt Europeesrechtelijk gereguleerd kader. Zoals de Raad van State reeds eerder stelde moet men een onderscheid maken tussen zaken die Europeesrechtelijk zijn vastgesteld, en de zaken die dat niet zijn (cfr. warmte)¹. Dezelfde redenering is ook hier van toepassing. Dit maakt dat de decreetgever de vrijheid heeft om in deze op een meer sturende manier op te treden.

Verder verstaat de VREG uit het ontwerpdecreet dat de databeheerder een distributienetbeheerder moet zijn. De rol van databeheerder wordt één van de rollen van de distributienetbeheerder, maar databeheer wordt niet opgenomen in het takenpakket van de distributienetbeheerder. De rol van databeheerder wordt geëxpliciteerd en via een specifieke voorwaarde (art. 13 §2 5°) wordt ervoor gezorgd dat enkel een distributienetbeheerder deze rol kan opnemen. De VREG wijst er op dat hieruit zou kunnen volgen dat er elf databeheerders actief zullen zijn, één per werkgebied, wat ook betekent dat er elf verschillende datatarieflijsten zullen zijn. In het advies wordt een alternatief voorgesteld dat het databeheer onderbrengt in het takenpakket van de distributienetbeheerders. Op die manier zouden de kosten voor het databeheer vertaald worden naar distributienettarieven.

De bezorgdheden in verband met het bestaan van verschillende datatarieflijsten wordt gedeeld, maar dit is niet de correcte lezing van het ontwerpdecreet. Het ontwerpdecreet kan en moet echter zo gelezen worden dat er één netbeheerder (een rechtspersoon volgens artikel 12 van het ontwerpdecreet) wordt aangeduid als databeheerder die hiervoor beroep kan doen op een werkmaatschappij. Het decreet is geschreven met het vooruitzicht van de aangekondigde fusie tussen Eandis en Infrax tot Fluvius. Dit wordt zo verduidelijkt in het ontwerpdecreet en de memorie van toelichting. De uniciteit van tarieven binnen het Vlaamse grondgebied is dan ook het logische gevolg.

De richtsnoeren inzake databeheertarieven bij de vaststelling van de tariefmethodologie worden in het advies onderzocht. De VREG meent dat sommige richtsnoeren meer zijn dan richtsnoeren van beleidsaard met een algemeen karakter en als directe instructies kunnen worden bestempeld. Zoals hierboven reeds uitgelegd, moet men een onderscheid maken tussen zaken die Europeesrechtelijk zijn vastgesteld en de zaken die dat niet zijn (cfr. warmte).

Verder is de VREG van mening dat er nog een aantal wijzigingen moet worden doorgevoerd aan het begrippenapparaat van het Energiedecreet. Concreet gaat het over de definitie van de digitale meter en de noodzaak om ook de andere elektronische meters (AMR meters) te definiëren.

Een advies dat werd gevolgd. Ook databeheerder en submeter werden in het ontwerpdecreet gedefinieerd. De definitie van tariefdrager werd uitgebreid voor het databeheer. Ook het advies om technische, relationele en meetgegevens te definiëren werd gevolgd.

Inzake persoonsgegevens adviseert de VREG dat rekening gehouden moet worden met de principes vastgelegd in de algemene verordening gegevensbescherming (hierna "AVG").

Dit was vanzelfsprekend het uitgangspunt bij de opmaak van het ontwerpdecreet, maar het ontwerpdecreet werd waar nodig op deze punten verduidelijkt. Zo wordt in deze

¹ RvS, 30 november 2016, advies nr. 60.294/3,

aangepaste versie van het ontwerpdecreet op verschillende plaatsen veel explicieter rekening gehouden met de AVG. Als belangrijkste voorbeeld werd bij artikel 40 in de memorie van toelichting een duidelijk overzicht opgenomen van welke partijen verwerkingsverantwoordelijke zijn voor de verwerking van welbepaalde persoonsgegevens. Er werd ook opgelijst welke partijen toegang kunnen krijgen tot welke gegevens en onder welke voorwaarden. Wat betreft het energiedecreet wordt er verwezen naar de desbetreffende artikels. Verder werd een delegatie voorzien aan de Vlaamse regering voor het vastleggen van de voorwaarden voor een uitgebreide en toegankelijke tabel om het nodige inzicht te verschaffen aan de betrokkene over het gebruik van zijn gegevens.

In het advies over de conceptnota digitale meters ging de VREG al in op de voorgestelde overgangsregeling voor prosumënten. De regulator is van mening dat afname- en injectievolumes apart in de marktprocessen moeten worden meegenomen en dat de prosumant via andere kanalen vergoed moet worden voor het gedeelde financiële voordeel van de compensatieregeling verbonden aan de terugdraaiende teller. De VREG heeft verder vragen over het al dan niet bevoegd zijn van de Vlaamse regelgever om compensatie toe te kennen voor alle componenten die vandaag via de technische compensatie worden verrekend.

Het advies van de VREG op de conceptnota werd reeds uitvoering besproken in de nota aan de Vlaamse Regering bij de principiële goedkeuring. De belangrijkste elementen m.b.t. de overgangsmaatregel worden hieronder opnieuw herhaald.

Er werd geargumenteed dat het in rekening brengen van de injectie bij de afname wel een verworven recht is van de consument. Hoewel inderdaad enkel het recht op een aangepaste meetinstallatie wordt toegekend in het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit (hierna "TRDE"), kan dit geïnterpreteerd worden als een bewuste keuze. Op het moment van goedkeuren van de laatste versie van dit reglement (8 januari 2016) zijn verschillende type meters in gebruik bij de distributienetbeheerders (bv. ferrarimeters die terug kunnen draaien, ferrarimeters die niet terug kunnen draaien, bidirectionele meters, slimme meters, etc.). Toch heeft elke elektriciteitsdistributienetgebruiker met een productie-installatie met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA het recht om de meetinstallatie te laten aanpassen zodat de injectie van elektriciteit in rekening kan gebracht worden met de afname. Hoewel het systeem van compensatie voortvloeit uit de technische onmogelijkheid van de meetinrichting om de werkelijke afname te bepalen, is dit slechts het geval bij één type meter. Het TRDE is echter in deze zeer duidelijk: iedere elektriciteitsdistributienetgebruiker met een productie-installatie met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA heeft het recht op dit specifiek type meter en bijgevolg dus ook op de verrekening van de injectie met de afname. Dit recht staat los van de initieel geplaatste meetinrichting, die eventueel wel de werkelijke afname in rekening kan brengen.

Hieruit vloeit dan ook de noodzaak om de prosumant niet abrupt dit recht te ontnemen maar een billijke transitieperiode in te stellen. Deze technische compensatie is een overgangsmaatregel genomen om de investeringszekerheid van de prosumanten die in het verleden in dergelijke decentrale productie-installaties, met name in zonnepanelen maar niet beperkt tot, hebben geïnvesteerd niet aan te tasten. Voor elke installatie geïnstalleerd tot en met 31 december 2020 loopt dit recht af vijftien jaar na aanmelding van de installatie.

Verder kan gesteld worden dat de voorgestelde compensatieregeling slechts een beperkte invloed zal hebben op de ontwikkeling van nieuwe diensten en technologieën op de energiemarkt, net gelet op het feit dat de termijn van vijftien jaar begint te lopen vanaf het moment van aanmelding van de decentrale productie-installatie. Dit betekent dat de eerste installaties hun recht op compensatie zullen verliezen kort na de plaatsing van de digitale meter. Tussen 5 en 8 jaar na de invoering van de digitale meter zal reeds het grootste deel van de bestaande decentrale productie-installaties geen gebruik maken van

de compensatieregeling en dus de nood aan nieuwe diensten en technologieën verder activeren.

Dit zorgt er dus voor dat voor de grootste groep prosumënten op relatief korte termijn de nadelige effecten die de VREG opsomde in zijn advies op de conceptnota zullen verdwijnen en deze nadelen dus niet opwegen ten opzichte van de grote rechtsonzekerheid die zou ontstaan bij het onmiddellijk verdwijnen van het recht op compensatie. Bovendien zou dit het investeringsklimaat voor prosumënten en dus de noodzakelijke investeringen in hernieuwbare energie en energie-efficiëntie een disproportionele slag toebrengen. Wat betreft de nood aan kostenreflectieve tarieven geeft de VREG zelf al aan dat dit grotendeels wordt opgevangen door het prosumententarief, waarvan kan verwacht worden dat de VREG dit zal laten bestaan voor die decentrale productie-installaties die gebruik maken van de voorgestelde compensatieregeling.

De VREG benadrukt in zijn advies dat een aantal componenten van de energiefactuur (BTW, federale bijdrage, ...) niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse regelgever behoren maar dat deze wel geïmpacteerd worden door de beleidskeuze in verband met compensatie. De Vlaamse Regering is hiervan niet overtuigd gezien het vaststellen van technische regels m.b.t. de werking van het distributienet (conform art. 6, §1, VII, eerste lid a en b) BWHI) wel degelijk tot de gewestbevoegdheden behoort.

Volgens de VREG kan het ontwerpdecreet geïnterpreteerd worden als een verbod om het principe van "valorisatie van injectie" toe te passen en dit kan volgens de regulator niet de bedoeling zijn.

Er wordt op gewezen dat vanaf de nieuwe marktafspraken (MIG 6) de overproductie van een prosument immers zal geïdentificeerd worden in de allocatie waardoor de prosument hiervoor een vergoeding kan ontvangen ("valorisatie van injectie"). Indien door de prosument gekozen wordt voor het behoud van de terugdraaiende teller gedurende 15 jaar kan, indien meer elektriciteit geïnjecteerd wordt dan afgenomen, dat overblijvende deel van de injectie voor deze installaties en gedurende 15 jaar inderdaad niet gevaloriseerd worden. Het is echter wel zo dat elke prosument met productie-installaties van zonne-energie geïnstalleerd per 1 januari 2021 ten allen tijde er voor kan kiezen om over te stappen in het in het decreet voorziene nieuwe alternatieve compenserende systeem. Dit systeem is gebouwd op de mogelijkheden die de nieuwe marktafspraken bieden en dit inclusief de mogelijkheid om injectie te valoriseren.

Ten slotte wijst het advies op de impact van het ontwerpdecreet op de taken van de VREG en het feit dat de nodige middelen hiervoor moeten voorzien worden. De VREG geeft aan dat deze taken niet zonder meer opgenomen kunnen worden met de huidige mensen en middelen. Er wordt evenwel opgemerkt dat de middelen van de VREG worden verhoogd en dit tot 6,2 miljoen euro. Dit zal gebeuren via een amendement aan het decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aanpassing van de groenestroomdoelstellingen, de WKK-doelstellingen en de energieheffing.

C. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

Dit artikel wijzigt een aantal definities en voegt ook enkele nieuwe definities in.

- Punt 1° definieert afgeleide persoonsgegevens als persoonsgegevens die afgeleid kunnen worden uit de persoonsgegevens die in het kader van dit decreet verzameld worden.
- Punt 2° voert een definitie van algemene verordening gegevensbescherming in

- Punt 3° definieert een analoge meter als een meter die geen digitale, noch een elektronische meter is.
- Onder punt 4° wordt een definitie ingevoerd van databeheerder. Deze definitie moet bijdragen aan het duidelijk onderscheid tussen de verschillende partijen die gegevens uit de digitale, elektronische en analoge meter verwerken. De databeheerder is de rechtspersoon die de digitale, elektronische en analoge meter rechtstreeks af- en uitleest. De databeheerder beheert, bewaart, beveiligd en verwerkt deze gegevens binnen de reikwijdte van zijn taken, en verleent toegang aan de partijen die daar overeenkomstig de bepalingen in het decreet recht toe hebben.
- Punt 5° wijzigt de benaming van slimme meter in die van digitale meter.
- Punt 6° voegt een definitie in voor elektronische meter. Naast analoge (Ferrarimeters) en digitale meters (zoals gedefinieerd in dit decreet), bestaan er ook nog digitale/elektronische meters die niet aan de functionaliteiten uit dit decreet voldoen en bijgevolg ook niet aan de beschrijving van bovenstaand artikel voldoen. Het gebrek van een aparte definitie zou bijvoorbeeld tot gevolg hebben dat waar artikel 8 van dit ontwerpdecreet stelt dat de distributienetbeheerder digitale en analoge meters moet plaatsen, AMR meters niet door de distributienetbeheerder moeten worden geplaatst. Dit zijn namelijk digitale/elektronische meters die niet onder de hogervermelde definitie vallen.
- Punt 7° definieert het begrip ESCO als een natuurlijk persoon of rechtspersoon die in de inrichtingen of gebouwen van een netgebruiker energiediensten of andere maatregelen ter verbetering van de energie-efficiëntie levert en werkt via het derde-investeringsprincipe waarbij de terugbetaling van de investering gebeurt op basis van de terugverdiendtijd van de investering.
- Punt 8° definieert het begrip hoofdmeter. Het is de meter die als eerste meter op een toegangspunt is aangesloten en waarop andere submeters al dan niet kunnen worden op aangesloten.
- Onder punt 9° wordt "databeheerder" toegevoegd in de definitie van marktpartij. Via die wijziging kan de VREG ad hoc inlichtingen vragen aan de databeheerder (cf. art. 13.1.2 Energiedecreet) om op die manier te kunnen nagaan of de databeheerder nog voldoet aan en handelt conform de voorwaarden in decreet en besluit.
- In punten 10°, 11°, 12° en 16° worden definities ingevoerd voor meetgegevens, persoonsgegevens, relationele gegevens en technische gegevens.
Technische gegevens zijn onder meer gelinkt aan het net en de aansluiting hierop of van belang voor het meterbeheer zoals bijvoorbeeld het adres van de aansluiting, EAN nummer, merk, type, bouwjaar, kableringsschema, cosφ bij maximaal vermogen, laatste datum van keuring,
Relationele gegevens zijn van belang voor de relatie netgebruiker-netbeheerder tot moment van realisatie van de aansluiting en soms langer voor de duur van de contractuele relatie zoals bijvoorbeeld aansluitingscontract, naam, adres, contactgegevens, juridische vorm, ondernemingsnummer, ...
- Meetgegevens zijn gegevens die uitgelezen worden uit de meter en die van belang kunnen zijn voor netbeheer, marktfacilitatie (facturatie), onderzoeksdoeleinden. Het gaat dan bijvoorbeeld om indexen en meterstanden, capaciteit, reactief en actief vermogen, afname/injectie, spanningsgegevens,....Punt 14° voert een definitie in van submeter. Dit is een meter die stroomafwaarts van de hoofdmeter opgesteld is en energiestromen in een beperkt deel van een energienetwerk kan meten en registreren
- In punt 15° wordt in de definitie van tariefdrager het woord "distributienettarief" vervangen door de zinsnede "data- of distributienettarief gezien dit decreet ook datatarieven invoert.
- Punt 18° bepaalt dat de databeheerder en niet meer de netbeheerder het toegangsregister opstelt en beheert.

Artikel 3

Door het aanwijzen van één databeheerder verantwoordelijk voor de ondersteuning van gegevensuitwisseling op en gelinkt aan het Vlaamse distributienet is een sprake van een dominante positie. Het is dan ook noodzakelijk dat deze speler onder de controle staat van de VREG. De wijzigingen in dit artikel maken het mogelijk dat de VREG controle kan uitoefenen op de databeheerder.

In art. 3.1.3 van het Energiedecreet wordt tussen de zinsnede "distributienetbeheerders," en de zinsnede "leveranciers," de zinsnede "databeheerder," ingevoegd. In punt 1°, f), wordt tussen de zinsnede "distributienetbeheerders," en de zinsnede "leveranciers," de zinsnede "databeheerder," ingevoegd; en aan punt 2° wordt de zinsnede ", en inclusief de databeheertarieven" toegevoegd. De wijzigingen in punt 3° zorgen er voor dat de bevoegdheid van de VREG wordt uitgebreid in het bemiddelen van geschillen en beslechten van geschillen tegen de databeheerder.

Artikel 4

Met dit artikel wordt het goedkeuren van de tarieven voor databeheer en het vaststellen van de berekeningsmethodes hiervoor toegevoegd als één van de bijzondere bevoegdheden van de VREG..

Artikel 5

Door middel van een uitbreiding van artikel 3.1.4/2 van het Energiedecreet wordt de bevoegdheid van de VREG inzake geschillenbeslechting uitgebreid ten aanzien van de databeheerder.

Artikel 6

Het bestaande artikel 3.1.4/3 wordt uitgebreid zodat partijen die een klacht hebben tegen de databeheerder met betrekking tot diens verplichtingen uit hoofde van de titels IV, V, VI en de hoofdstukken I tot en met IV van titel VII van dit decreet of haar uitvoeringsbepalingen, het geschil schriftelijk ter beslechting kunnen voorleggen aan de VREG.

Artikel 7

Dit artikel voegt de databeheerder toe aan artikel 3.1.7 §1, 1°. Een mandaat van bestuurder van de VREG is onverenigbaar met iedere functie of activiteit ten dienste van de databeheerder.

Artikel 8

Wat betreft de bevoegdheid van de raad van bestuur van de VREG, waarvoor geen delegatie mogelijk is, wordt met dit artikel voor het vaststellen en bepalen van de tariefmethodologie verwezen naar titel IV van dit decreet in plaats van afdeling XII van het Energiedecreet. Verder wordt verduidelijkt dat dit verbod op delegatie door de raad van bestuur van de VREG geldt voor het vaststellen en bepalen van de tariefmethodologie (5°) en tariefstructuur (6°) van zowel de tarieven met betrekking tot netbeheer als deze met betrekking tot het databeheer.

Artikel 9

De VREG duidt een bedrijfsrevisor aan om de financiële toestand en de jaarrekeningen van de VREG te controleren alsook de regelmatigheid van de verrichtingen te constateren in de jaarrekeningen. Met dit artikel wordt toegevoegd dat deze bedrijfsrevisor geen functie mag vervullen bij de databeheerder.

Artikel 10

Gezien de digitale meter voor meer beschikbare data zorgt en dus ook het toegenomen belang van gegevensbescherming in dit kader, wordt de capaciteit tot naleven van een continu risicobeheersingssysteem voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen zoals bedoeld in artikels 32 tot 36 van de AVG toegevoegd aan de voorwaarden waaraan een kandidaat-netbeheerder moet voldoen. Ook de beheersmatige of juridische onafhankelijkheid

van de (kandidaat-)elektriciteitsdistributienetbeheerder ten aanzien van de databeheerder en de beheersmatige of juridische onafhankelijkheid van de (kandidaat-)aardgasdistributienetbeheerder ten aanzien van de databeheerder wordt als criterium toegevoegd. De toevoeging van deze bepalingen is evenwel niet van die aard dat de huidige aanduiding van de distributienetbeheerders *opnieuw* zou moeten plaatsvinden. Enkel wordt deze bepaling in lijn gebracht met het invoegen van de artikelen met betrekking tot de databeheerder door dit decreet en wordt een verduidelijking aangebracht naar aanleiding van vereisten die door de AVG van toepassing zullen worden op de distributienetbeheerders.

Artikel 11

Het beheer van een distributienet en het plaatselijk vervoernet van elektriciteit omvat een limitatieve lijst van taken die naar aanleiding van de oprichting van een databeheerder wijzigen. Gezien de databeheerder ook zal instaan voor het databeheer van de gegevens uit de elektronische en analoge meters, moet de takenlijst van de DNB worden aangepast. Deze heeft immers niet meer de taak om de meters en tellers op de toegangspunten op zijn net af te lezen. Er wordt wel het ter beschikking stellen, de plaatsing, de activering, de desactivering, het onderhoud, het herstellen en het actief beheren enz. van de analoge en de digitale tellers en onder meer de dagelijkse contacten en software updates van digitale tellers evenals het mogelijk maken van het uitlezen door de databeheerder als taak toegevoegd.

Het beheer van het distributienet omvat een taak met betrekking tot beheren, verwerken, beveiligen en bewaren van gegevens (§2 1°). Naast de gegevens die hij van de databeheerder verkrijgt en die af- en/of uitgelezen worden door deze laatste van de verschillende meters, verwerkt de beheerder van het distributienet ook nog andere gegevens die niet van de meters af- en/of uitgelezen worden, zoals, onder andere, technische gegevens voor de identificatie van beveiligingskarakteristieken van het net, gebruikskarakteristieken van de aansluiting, identificatie van de opbouw en werking van het net en identificatie van de meetinrichting. Het kan ook gaan om de identificatie van netgebruikers binnen de aansluitrelatie met zijn netbeheerder. Deze gegevens worden opgesomd in de Technische Reglementen (zie artikel 56 van dit decreet).

In geval de netbeheerder in kader van zijn sociale openbaardienstverplichtingen optreedt als sociale leverancier maakt hij ook gebruik van relationele gegevens. Deze gegevens identificeren die netgebruikers identificeren die door de netbeheerder beleverd worden. Deze gegevens worden niet in deze opsomming opgenomen omdat de netbeheerder dan handelt als een leverancier, en bij deze valt onder dezelfde voorwaarde waaraan ook commerciële leveranciers bij levering moeten voldoen (zie de artikels 33 en 36 van dit ontwerpdecreet).

In dit kader moet worden opgemerkt dat de netbeheerder steeds de nodige gegevens die hij verkregen heeft in zijn opdracht als netbeheerder en ook noodzakelijk zijn voor databeheerder - bv. informatie over de geplaatste meters en kenmerken van het net - moet verstrekken aan databeheerder zodat die op correcte wijze zijn taakstelling kan uitvoeren.

Het bestaande artikel wordt vormelijk ook aangepast zodat er een onderscheid gemaakt wordt tussen het beheer van het distributienet en het plaatselijk vervoernet. Op het plaatselijk vervoernet blijft de beheerder van het plaatselijk vervoernet immers verantwoordelijk voor het aflezen van meters en tellers en het daaraan verbonden databeheer.

Artikel 12

In dit artikel worden de modaliteiten voor beroep op een derde ingeschreven. In het licht van nieuwe ontwikkelingen en gelet op het belang inzake gegevensbescherming wordt het bestaande art 3.1.11 van het Energiebesluit op niveau van het decreet gebracht. Dat

artikel wordt opgesplitst in een bepaling t.a.v. de distributienetbeheerders (dit artikel) en een bepaling t.a.v. de databeheerder (zie artikel 19).

Artikel 13

Er wordt eenduidig gesteld dat een distributienetbeheerder, zijn werkmaatschappij en hun dochtervennootschappen met rechtspersoonlijkheid geen activiteiten kunnen ondernemen inzake de productie van energie (elektriciteit, gas, warmte, waterstof, enz.). Verder kunnen ze ook niet participeren in een rechtspersoon die actief is in de productie van energie. Het gelijk speelveld tussen de marktpartijen mag niet worden verstoord.

Dit verbod verhindert de distributienetbeheerder, zijn werkmaatschappij of hun dochtervennootschappen met rechtspersoonlijkheid evenwel niet te voorzien in eigen energievoorziening, zoals bijvoorbeeld door middel van het plaatsen van zonnepanelen of een zonneboiler of het gebruik van micro-WKK.

In afwijking van het eerste lid kan een distributienetbeheerder, zijn werkmaatschappij of hun dochtervennootschappen die rechtspersoonlijkheid hebben, wel activiteiten ondernemen voor de productie van thermische energie (i.e. warmte en koeling) of participeren in een rechtspersoon die actief is in de productie van thermische energie (i.e. warmte of koeling) voor zover deze activiteit tijdelijk is, bijvoorbeeld wanneer er tijdens de opstart geen andere partner kan worden gevonden.

De maximale tijdsperiode waarbinnen de distributienetbeheerder, zijn werkmaatschappij of hun dochtervennootschappen die rechtspersoonlijkheid hebben, dergelijke activiteiten alsnog kan ondernemen bedraagt vijf jaar. Deze termijn van vijf jaar kan evenwel op basis van een grondig onderbouwde motivatie maximaal driemaal met 12 maanden verlengd worden. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels aangaande de uitvoering van deze uitzondering. Het is evenwel belangrijk dat de tijdelijkheid van de opname van productie afhankelijk is van project tot project en op een case-by-case basis dient te worden beoordeeld.

In artikel 78/1 van het ontwerpdecreet wordt voorzien in een overgangsbepaling om de reeds aangegane engagementen door de distributienetbeheerders niet in het gedrang te brengen.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat dat een samenwerkingsverband, bijvoorbeeld onder de vorm van een tijdelijke handelsvennootschap, waarbij de netbeheerder instaat voor de uitbating van het warmte- of koudenet en een ander rechtspersoon, die geen distributienetbeheerder, zijn werkmaatschappij of hun dochtervennootschappen met rechtspersoonlijkheid zijn, instaat voor de productie van thermische energie, door dit artikel niet wordt uitgesloten. Dergelijke samenwerkingsverbanden bezitten namelijk geen rechtspersoonlijkheid.

Artikel 14

Dit artikel voegt een nieuwe afdeling in: Afdeling III/1. Aanwijzing van de databeheerder

Artikel 15

In deze nieuwe afdeling wordt een artikel ingevoegd dat stelt dat de Vlaamse regering op voorstel van de minister een rechtspersoon aanwijst die belast wordt met het databeheer.

De verzameling gegevens die deze rechtspersoon verzamelt en beheert wordt beschouwd als de meest volledige en kwalitatief hoogstaande bron van gegevens (authentieke bron).

De databeheerder zal de categorieën van gegevens (meetgegevens, technische gegevens en relationele gegevens, die allen persoonsgegevens kunnen bevatten) af- en uitlezen van de digitale, elektronische en analoge meters. De databeheerder zal optreden als verwerkingsverantwoordelijke ten aanzien van de betrokkenen in de context van zijn taken zoals uiteengezet onder artikel 18.

De databeheerder zal toegang verschaffen tot deze gegevens aan de verschillende marktpartijen zoals uiteengezet in artikel 33. Deze marktpartijen zullen op hun beurt de gegevens gebruiken als verwerkingsverantwoordelijke voor hun eigen doeleinden in de context van hun eigen taken zoals uiteengezet in de artikels 35-41 van het decreet.

Zowel de databeheerder als de andere marktpartijen die gegevens verwerken moeten de bepalingen van de algemene verordening gegevensbescherming respecteren.

Artikel 16

Dit artikel stelt dat de Vlaamse Regering, op voorstel van de minister, de databeheerder aanwijst.

Het artikel bepaalt 1° de voorwaarden waaraan een kandidaat-databeheerder moet voldoen om te kunnen worden aangewezen als databeheerder en waaraan de databeheerder moet blijven voldoen om aangewezen te blijven als databeheerder; 2° de voorwaarden en gevallen waarin kan of moet worden overgegaan tot beëindiging van de aanwijzing van de databeheerder;

3° de procedure voor een vijfjaarlijkse evaluatie van de werking van de databeheerder; 4° de procedure die nageleefd moet worden bij de aanwijzing van de databeheerder, alsook bij de beëindiging van de aanwijzing van de databeheerder. Daarbij legt het artikel een aantal krijtlijnen vast voor deze voorwaarden en procedure die in een wijzigingsbesluit verder zullen worden geconcretiseerd. Het gaat onder meer om de technische, organisatorische en financiële capaciteit, de professionele betrouwbaarheid, de beheersmatige of juridische onafhankelijkheid en de capaciteit tot naleven van de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden (zie artikel 15 van dit decreet) voor een continu risicobeheersingssysteem zoals bedoeld in artikels 32 tot 36 van de AVG

Om als databeheerder te worden aangeduid moet de kandidaat-databeheerder door de VREG ook als distributienetbeheerder zijn aangesteld. Het databeheer is, hoewel onlosmakelijk verbonden met het netbeheer, op zichzelf is echter een aparte taak naast de taak van het netbeheer, en maakt dan ook geen deel uit van het strikt Europeesrechtelijk gereguleerd kader. De rol van de VREG is dan ook beperkt tot toezicht en uitvoering van de door de decreetgever en Vlaamse regering vastgelegde vereisten.

De databeheerder moet beschikken over een beheersmatige of juridische onafhankelijkheid ten aanzien van de netbeheerders, leveranciers, aanbieders van energiediensten, waaronder ESCO's, tussenpersonen, aggregatoren, producenten en aardgasinvoerders die actief zijn in het Vlaamse Gewest, en de ondernemingen die met die ondernemingen verbonden of geassocieerd zijn.

De voormelde onafhankelijkheid houdt echter niet in dat eenzelfde rechtspersoon niet kan optreden of worden aangesteld als zowel netbeheerder als databeheerder. In het licht van de aangekondigde fusie van de werkmaatschappijen Eandis en Infrax tot één werkmaatschappij Fluvius kan deze – beheersmatige – onafhankelijkheid toch bereikt worden door het inbouwen van "Chinese walls".

Ten einde de onafhankelijkheid van het databeheer te garanderen, zal de Vlaamse Regering dan ook dergelijke duidelijke "Chinese walls" vastleggen ten einde de beheersmatige onafhankelijkheid van het databeheer binnen die rechtspersoon te garanderen. Die onafhankelijkheid zal dan betrekking hebben op bijv. de technische (bijv. encryptie gegevens en verwijderen gegevens na bewaarperiode), en organisatorische (bijv. scheiden van gegevens: diegene die geen toegang nodig hebben geen toegang geven, twee verschillende mensen deel code geven (vb. e-ID)) onafhankelijkheid. Hieraan dient de databeheerder hoe dan ook aan te voldoen aangezien dit een plicht is van de AVG en zowel de databeheerder en netbeheerder onderworpen zijn aan de regels. Bovendien wordt er ook voorzien in een juridische maatregel bij het verkeerd aanwenden van de

gegevens (zie artikel 28 en 76 van dit decreet). Zo wordt er een evenwicht gezocht tussen veiligheid en privacy enerzijds en efficiëntie anderzijds.

Het artikel stelt verder dat in het bestuursorgaan van de databeheerder een onbezoldigde regeringsafgevaardigde zetelt met raadgevende stem, aangesteld en afgezet bij besluit van de Vlaamse Regering op voordracht van de minister. De regeringsafgevaardigde voldoet eveneens aan de onafhankelijkheidsvoorwaarden, vermeld in paragraaf 2, 3°. Hij wordt uitgenodigd op alle vergaderingen van dit bestuursorgaan en wordt op dezelfde manier als de leden ervan tijdig in kennis gesteld van de dagorde en alle bijhorende documenten. De regeringsafgevaardigde houdt toezicht op de overeenstemming van de verrichtingen en de werking van de databeheerder met het recht, het algemeen belang, en de beginselen van behoorlijk bestuur, en hij brengt op regelmatige basis hierover verslag uit aan de minister. Een duidelijk uitgangspunt van dit artikel is een afdoende zelfstandig, neutraal en centraal beheer van persoonsgegevens door de databeheerder met het oog op het verzekeren van de gegevensbescherming zoals door de AVG opgelegd wordt. Een schending van deze verordening is tevens een grond tot beëindiging van de aanwijzing.

Artikel 17

Dit artikel voegt een nieuwe afdeling in "Afdeling III/2. Activiteiten van de databeheerder".

Artikel 18

In afdeling III/2 wordt een onderafdeling ingevoegd "Onderafdeling I. Databeheer".

Artikel 19

Dit artikel definieert limitatief de taken die het databeheer omvat:

1° het af- en uitlezen van de digitale, elektronische en analoge meters en tellers op de toegangspunten op het distributienet voor:

- a) allocatie, reconciliatie en facturatie in het kader van de aankoop en verkoop van elektriciteit en aardgas;
- b) het aanbieden van energiediensten door een derde na expliciete en geïnformeerde toestemming van de afnemer;
- c) netbeheer en operationele veiligheid;

2° het beheren van het toegangsregister;

3° het beheren, verwerken, beveiligen en bewaren van de technische, relationele en meetgegevens, en het instaan voor de waarachtigheid en nauwkeurigheid, onder voorbehoud van de gegevens in beheer van de distributienetbeheerder die noodzakelijk zijn voor het beheer van de distributienet zoals vermeld in art. 4.1.6;

4° de bepaling en de validering van de injectie en de afname van de producenten en afnemers die aangesloten zijn op de distributienetten;

5° het verstrekken van de nodige gegevens aan de distributienetbeheerder, de beheerder van het transmissienet, de vervoeronderneming en de beheerder van het plaatselijk vervoernet voor de uitoefening van de taken van de distributienetbeheerder in het kader van netbeheer en operationele veiligheid;

6° het faciliteren van de ontwikkeling van innovatieve diensten en producten als dat conform de regelgeving met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens is;

7° het verstrekken van de nodige gegevens aan de producenten, de evenwichtsverantwoordelijken, de bevrachters, de tussenpersonen, de leveranciers, de afnemers, de VREG en de aanbieders van energiediensten, waaronder ESCO's, aggregatoren, om de energiemarkt te faciliteren en dit op een evenwaardige manier;

8° het verstrekken van de nodige gegevens aan overheden voor het uitoefenen van hun taak, zoals bijvoorbeeld aan het VEA;

9° het verstrekken van geanonimiseerde gegevens noodzakelijk voor wetenschappelijk onderzoek;

10° het voor de betrokkene mogelijk maken zijn rechten uit te oefenen met betrekking tot de verwerking van zijn persoonsgegevens.

Artikel 59 van ditzelfde decreet bepaalt dat de nadere modaliteiten van bovenstaande taken in de technische reglementen worden bepaald.

De databeheerder is ook verantwoordelijk voor het verzekeren dat de betrokkenen de rechten die zij hebben in verband met de verwerking van hun persoonsgegevens op grond van de AVG, kunnen uitoefenen.

Bij de nood aan een onderlinge regeling tussen verwerkingsverantwoordelijken zoals voorzien door artikel 26.1 van de AVG wordt het initiatief voor de regeling bij de databeheerder gelegd.

Het artikel voegt in dat de Vlaamse Regering aan de databeheerder bijkomende taken en openbardienstverplichtingen kan opleggen met betrekking tot zijn dienstverlening op het vlak van aan onder andere netbeheerders, producenten, leveranciers en leveranciers van commerciële energiediensten en afnemers.

Deze laatste mogelijkheid wordt op basis van het advies van de VREG van 6 april 2017 ingevoerd. Het lijkt de regulator immers aangewezen dat in specifieke gevallen die dienen om de energiemarkt te faciliteren via een gereguleerd proces er toch een databeheerder is die de submeetgegevens uitleest, valideert en ter beschikking stelt aan de daartoe gemandateerde marktpartijen. In haar advies staat de VREG dan ook een gedifferentieerde aanpak voor met betrekking tot enerzijds private submeters die volledig aan de commerciële markt worden overgelaten en anderzijds submeters waarvan de submeetgegevens worden gebruikt voor gereguleerde processen. Om de submeetgegevens van die submeter voor deze specifieke, gereguleerde processen te kunnen uitlezen, moet de databeheerder voorzien in een aantal "*submetingoplossingen*" die voldoen aan de bepalingen van de technische reglementen en waaruit de netgebruiker kan kiezen, maar die ook hun eigen tarifaire effecten met zich meebrengen. Het wordt aan de Vlaamse Regering overgelaten om de taakstelling met betrekking tot deze submeting te concretiseren.

Artikel 20

In dezelfde onderafdeling worden ook de modaliteiten voor beroep op een derde ingeschreven vergelijkbaar met artikel 12 voor de netbeheerders. Het valt op te merken dat overeenkomstig de AVG bijzondere contractuele bepalingen moeten opgenomen worden indien een verwerkingsverantwoordelijke (zoals de databeheerder) de verwerking van persoonsgegevens wil laten uitvoeren door een derde (die dan zal optreden als "verwerker" in de zin van de AVG).

Artikel 21

Dit artikel voegt een nieuwe onderafdeling in "Onderafdeling II. Commerciële activiteiten door de databeheerder".

Artikel 22

Conform de conceptnota mag de databeheerder, onverminderd artikel 4.1.8/4 en 4.1.8/5, geen activiteiten ondernemen inzake het aanbieden van commerciële diensten, het optreden als aggregator. Net omwille van zijn rol als onafhankelijke neutrale derde partij die de confidentialiteit, veiligheid en rechtmatige verwerking van de gegevens van de betrokkenen moet vrijwaren, mag de databeheerder op geen enkele manier de rol van producent, leverancier, aggregator of andere op zich nemen.

Artikel 23

In dit artikel wordt de databeheerder en zijn werkmaatschappij toegevoegd aan de titel van afdeling IV: "Afdeling IV. Vertrouwelijkheid en non-discriminatieverplichtingen, opgelegd aan de netbeheerder, diens werkmaatschappij en de databeheerder".

Artikel 24, 25 en 26

Wat de vertrouwelijkheid en non-discriminatieverplichtingen betreft, worden de bepalingen opgelegd aan de netbeheerder en diens werkmaatschappij uitgebreid naar

vertrouwelijkheid en non-discriminatieverplichtingen, opgelegd aan de netbeheerder, diens werkmaatschappij én de databeheerder en zijn werkmaatschappij.

Artikel 27

Met dit artikel wordt een afdeling IV/2 ingevoegd, "Vergoedingsplichten van de databeheerder"

Artikel 28

Dit artikel bepaalt dat de databeheerder een schadevergoeding dient te betalen aan de betrokkene indien deze schade zou geleden hebben als gevolg van een inbreuk zoals bedoeld in de AVG in verband met de persoonsgegevens die de databeheerder beheert, valideert, beveiligd en bewaart. Het is aan de betrokkene om de geleden schade te begroten. De databeheerder kan de uitbetaalde schadevergoeding verhalen op de partij die de inbreuk heeft gepleegd.

Het Belgische aansprakelijkheidsrecht steunt op het klassieke foutbegrip. Daarbij is het uitgangspunt: wie schade veroorzaakt door foutief handelen, moet deze schade vergoeden. Voor de toepassing van de foutaansprakelijkheid (artikel 1382 e.v. van het Burgerlijk Wetboek) is dus vereist dat er schade is die het gevolg is van een toerekenbare fout, en dat het causaal verband tussen fout en schade bewezen is. Vaak blijkt echter het bewijs van de fout in hoofde van de databeheerder moeilijk te leveren door de betrokkene als schadelijder. En zonder dit bewijs, is er helemaal geen (fout)aansprakelijkheid. Het ontwerp van decreet voert daarom een aantal vergoedingsplichten in hoofde van de databeheerder in op basis van een objectieve aansprakelijkheid. Waar sprake is van objectieve aansprakelijkheid van de databeheerder heeft het loutere voordoen van de situatie de plicht tot betaling van de vergoeding voor gevolg. De al dan niet foutieve handeling van de databeheerder als oorzaak is dus niet relevant. De betrokkene dient enkel de schade en het oorzakelijk verband tussen de inbreuk en de schade aan tonen.

Wat de bevoegdheidsrechtelijke elementen betreffen, wordt verwezen naar de toelichting bij het decreet van 20 december 2013 houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders (Parl. St., Vlaams Parlement, 2013-2014, nr. 2291/1, p. 13-16) die ook hier van overeenkomstige toepassing is en waarbij volledig wordt aangesloten."

Artikel 29

Met dit artikel wordt het opschrift van afdeling IX "Slimme meters" vervangen door "Meters en meetgegevens".

Artikel 30

Dit artikel voert een onderafdeling in "Onderafdeling I. Plaatsing en functionaliteiten van de digitale meter"

Artikel 31

Dit artikel definieert bij welke netgebruikers met een laagspanningsaansluitingen < 56 kVA een digitale meter verplicht geplaatst dient te worden door de netbeheerder. Dit is met name:

- 1° bij nieuwbouw en ingrijpende renovatie;
- 2° bij verplichte metervervanging;
- 3° bij installatie van nieuwe decentrale productie-installaties met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA;
- 4° bij vervanging van bestaande actieve budgetmeters en plaatsing van nieuwe budgetmeters;
- 5° bij bestaande prosumenten;
- 6° op verzoek van de netgebruiker

De kostenbatenanalyse die in het kader van de uitrol van digitale meters werd uitgevoerd toonde aan dat de grootste baten te halen zijn bij een gefaseerde volledige uitrol. Op die manier kan het meest efficiënt bijvoorbeeld de operationele veiligheid van het net

gegarandeerd worden of een uniform systeem opgezet worden voor het uit- en aflezen van meters.

De verplichte plaatsing van de digitale meter behelst ook de aanvaarding van alle voorwaarden en functionaliteiten van de digitale meter zoals voorzien in paragraaf 3 van dit artikel. Indien een netgebruiker de plaatsing van de digitale meter weigert, is dit een grond tot afsluiting (zie artikel 6.1.2 Energiedecreet). Dit wordt aanzien als het weigeren om aan de netbeheerder toegang te geven tot de ruimte waarin de elektriciteits- of aardgasmeter of budgetmeter is opgesteld voor werken aan de aansluiting waarna de netbeheerder conform artikel 6.1.2 de toevoer van elektriciteit of aardgas kan afsluiten.

Er moet worden opgemerkt dat, zoals bepaald in artikel 64 van dit decreet, de betrokkene niet naar de LAC zal verwezen worden indien toegang geweigerd wordt voor het plaatsen van een digitale meter die niet in budgetmetermodus opereert.

Indien een digitale meter geplaatst wordt op vraag van de netgebruiker, draagt deze de kost voor plaatsing, indienststelling en de kost van de meter zelf.

Bij het plaatsen van een digitale meter bij productie-installaties met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA (cf. 3° en 5°) plaatst respectievelijk vervangt de netbeheerder de productiemeter enkel op vraag van deze netgebruikers en koppelt deze productiemeter in voorkomend geval aan de digitale meetinrichting. De kost voor plaatsing, indienststelling en de kost van de meter zelf liggen bij de aanvrager.

Er wordt een delegatie aan de Vlaamse Regering voorzien zodat deze op basis van de kostenbatenanalyse nog bijkomende situaties kan bepalen waarin een digitale meter geplaatst wordt. Er wordt voorzien dat de Vlaamse Regering de timing bepaalt voor de plaatsing van deze meters.

Artikel 32

In dit artikel worden categorieën van functionaliteiten van de digitale meter bepaald. Het delegeert de bevoegdheid aan de Vlaamse Regering om de voorwaarden en functionaliteiten van de digitale meter verder te bepalen maar ze moeten betrekking hebben op minstens volgende soorten functionaliteiten:

1° energiestromen en de kwaliteit ervan meten en registreren: dit is bijvoorbeeld het meten met een welbepaald interval van de actuele meterstand, het actuele actief en reactief vermogen, de spanning, ...

2° op afstand communiceren met de databeheerder en distributienetbeheerder: deze communicatie met de databeheerder is noodzakelijk om de meter te kunnen uitlezen en de gegevens te gebruiken om de netgebruiker te kunnen informeren over zijn verbruik, voor facturatie, ... Communicatie met de netbeheerder is van belang zodat die over de noodzakelijke technische gegevens beschikt voor het efficiënt beheer van zijn net of in geval van nood om de veiligheid te garanderen. Omgekeerd moet de netbeheerder als digitale meter operator ook in staat zijn om op afstand de software van de meter te actualiseren.

3° bezitten van de technische mogelijkheid tot communiceren met applicaties van andere marktpartijen: de digitale meter moet de functionaliteit bezitten om gegevens uit te wisselen met optionele applicaties die door andere marktpartijen kunnen worden aangeboden. Een dergelijke communicatie is gebruikelijk via een lokale gebruikerspoort. De keuze voor het gebruiken van dergelijke bijkomende applicaties, en dus ook het gebruik van de lokale gebruikerspoort, is facultatief en ligt volledig bij de netgebruiker zelf.

4° op afstand het toegangsvermogen instellen en het verlenen en onderbreken van de toegang tot het distributienet: Het instellen van het aansluitvermogen is een noodzakelijke functionaliteit als de digitale meter gebruikt wordt in budgetmetermodus maar biedt ook voordelen voor elke netgebruiker die zijn aansluitcapaciteit graag gewijzigd ziet of (op termijn) gebruik wil maken van een 'prepayment contract'. Het verlenen en onderbreken van toegang tot het net op afstand biedt voordelen in geval van bv verhuis.

Deze minimale functionaliteiten zijn verplicht te aanvaarden door de netgebruiker en is conform hetgeen in de conceptnota 'Uitrol van digitale meters in Vlaanderen' is bepaald en houden rekening met de aanbeveling opgesteld op vlak van minimale functionaliteiten zoals door de Europese Commissie is opgesteld (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32012H0148&from=EN>).

Artikel 33

Dit artikel voert een tweede onderafdeling in waarin de verwerking van gegevens wordt geregeld.

Artikel 34

Dit artikel bepaalt dat in beginsel de betrokkene zeggenschap heeft over zijn persoonsgegevens uit de digitale, elektronische en analoge meter, tenzij in enkele gevallen anders bepaald. Deze andere gevallen worden in artikel 35 verder gedefinieerd en hebben veelal te maken met het uitoefenen van een taak of verplichting die volgt uit een wettelijke of decretale bepaling.

Artikel 35

De partijen die via de databeheerder toegang kunnen krijgen tot gegevens uit de digitale, elektronische en analoge meter worden in dit artikel opgesomd. Het gaat in dit artikel niet uitsluitend over partijen die toegang kunnen krijgen tot persoonsgegevens maar ook over partijen die toegang kunnen krijgen tot geaggregeerde en geanonimiseerde gegevens. Deze partijen krijgen enkel toegang tot die persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun taak. Het gaat met name over:

- 1° de overheden voor de gegevens die ze gemachtigd zijn te kennen uit hoofde van een wet, een decreet of een ordonnantie;
- 2° de instellingen en de natuurlijke personen of rechtspersonen voor de informatie die ze nodig hebben om de opdrachten van algemeen belang te vervullen die hun zijn toevertrouwd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie;
- 3° distributienetbeheerders en hun werkmaatschappij, beheerders van een gesloten distributienet, de beheerder van het transmissienet, de vervoeronderneming, de beheerder van het plaatselijk vervoernet, producenten, leveranciers, tussenpersonen, bevrachters, leveranciers van energiediensten en evenwichtsverantwoordelijken;
- 4° de netgebruiker en in voorkomend geval de natuurlijke persoon van wie de persoonsgegevens worden verwerkt;
- 5° een andere partij, als de netgebruiker en in voorkomend geval de natuurlijke persoon van wie de persoonsgegevens worden verwerkt toestemming heeft gegeven aan die partij;
- 7° elke partij wanneer de gegevens die worden verwerkt, volledig geanonimiseerd zijn.

Onder "geanonimiseerd" dient te worden verstaan dat de gegevens op geen enkele manier kunnen terug geleid worden naar of gekoppeld worden aan een natuurlijk persoon of een rechtspersoon.

Verder wordt ook verwezen naar overweging 26 AVG waar wordt bepaald dat het verwerken van volledig geanonimiseerde of geaggregeerde gegevens geen toestemming van de netgebruiker of betrokkene vergt. Iedere partij kan bij de databeheerder volledig geanonimiseerde of geaggregeerde gegevens opvragen.

Artikel 36-42

De volgende artikels benoemen de verwerkingsverantwoordelijken zoals bedoeld door de AVG voor welbepaalde verwerkingsdoeleinden. Bijgevoegde tabel geeft inzicht welke partij voor welke doeleinde als verwerkingsverantwoordelijke wordt aangeduid. In artikel 43 wordt de delegatie voorzien aan de Vlaamse Regering om de modaliteiten en de vormvereisten te bepalen voor de opmaak en opname van een tabel op een publieke

website, zoals bijvoorbeeld deze van de VREG, om het nodige inzicht te verschaffen aan de betrokkene over het gebruik van zijn gegevens en voor welke doeleinden. Daarbij zal ook naar de rechtvaardigingsgrond gekeken worden die buiten het Energiedecreet ligt. Partijen kunnen immers ook via andere wetten of decreten toegang verleend worden tot energiegegevens (bv opsporen van leegstand).

Er wordt in de tabel vastgelegd welke categorieën van (persoons-)gegevens verwerkt mogen worden.

Elke verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de verwerking van de gegevens binnen de scope van zijn/haar toegewezen taken door of krachtens wet, decreet of ordonnantie.

Bovendien, zoals ook gedefinieerd in artikel 2 van dit decreet, zal een gegeven kwalificeren als een persoonsgegeven wanneer deze valt onder de definitie van persoonsgegevens zoals bepaald in artikel 4, 1) van de AVG.

In de verschillende categorieën van gegevens wordt een onderscheid gemaakt tussen technische gegevens, meetgegevens en relationele gegevens zoals gedefinieerd in artikel 2 van dit decreet. Zodra deze ook informatie bevatten over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene") worden deze categorieën van gegevens ook als categorieën van persoonsgegevens beschouwd. Onder identificeerbaar wordt verstaan een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd. Meetgegevens zijn meestal maar niet altijd identificeerbare persoonsgegevens omdat meetgegevens ook geanonimiseerd of geaggregeerd gebruikt kunnen worden. De serienummers van digitale meters die ergens in een magazijn liggen zijn technische gegevens en kunnen ook persoonsgegevens worden eens de meter ergens op een adres geplaatst wordt.

De twee laatste kolommen geven de rechtvaardigingsgrond voor de verwerking van (persoons)gegevens weer. Enerzijds een rechtvaardigingsgrond die te vinden kan zijn in het Energiedecreet en anderzijds de basis voor rechtmatigheid zoals bedoeld in de AVG.

Verwerkingsverantwoordelijke	Doeleinde	Categorie van gegevens				Rechtvaardigingsgrond in Energiedecreet	Basis voor rechtmatigheid in AVG
		technisch	relationeel	meet	Incl. persoon		
Databeheerder	Uitlezen meters			X	X	Energiedecreet Art. 4.1.8/4 1°	Artikel 6.1 c)
	Beheer toegangsregister	X	X	X	X	Energiedecreet Art. 4.1.8/4 2°	
	Beheren, verwerken en bewaren van gegevens	X	X	X	X	Energiedecreet Art. 4.1.8/4 3°	
	Validatie van afname en injectie	X		X	X	Energiedecreet Art. 4.1.8/4 4°	
	Marktfacilitatie		X	X	X	Energiedecreet Art. 4.1.8/4 6°-7°	
	Rapporteringen	X	X	X	X	Energiedecreet Art. 4.1.8/4 5°, 8°-9°	
Netbeheerders en hun werkmaatschappij	Netmanagement ikv veilig en betrouwbaar net	X		X	X	Energiedecreet Artikel 4.1.6. §1 1°	Artikel 6.1 c)
	Netmanagement ikv aansluitvoorwaarden, keuze meetinrichting, capaciteitsreservering	X		X	X	Energiedecreet Artikel 4.1.6. §1 2°-6° en §2 1°	
	Meterbeheer	X			X	Energiedecreet Artikel 4.1.6. §2 2°-3°	
	Klantbeheer		X		X	Energiedecreet Artikel 4.1.6. §1 7°-8°	
	Klantbeheer en facturatie ikv rol als sociale leverancier		X	X	X	Energiedecreet Art 4.1.22 eerste lid, 2°	
	Fraudebestrijding	X	X	X	X	Energiedecreet Artikel 4.1.6. §1 11°	

	Rapporteringen	X		X	X	Energiedecreet Artikel 4.1.6. §1 9°	
Energieleveranciers	Klantbeheer en facturatie		x	x	X	Energiedecreet Artikel 4.3.2	Artikel 6.1 b) en c)
Aanbieder van energiediensten	Klantbeheer en aanbieden van diensten	x	x	x	x	Na goedkeuring van de betrokkene kan de energiedienstenleverancier over de nodige gegevens beschikken om zijn diensten aan te bieden en een overeenkomst te sluiten	Artikel 6.1 a) en b)
Evenwichtsverantwoordelijke /bevrachter	Evenwicht van het net			x	X	Om het evenwicht tussen de injectie en de afname van elektriciteit op zijn toegangspunten te garanderen cfr Energiedecreet art. 1.1.3 50°	Artikel 6.1 b)
Overheden	gegevens die zij gemachtigd zijn te kennen uit hoofde van een wet, een decreet of een ordonnantie	x	x	x	x		Artikel 6.1 c) en e)
Andere instellingen en natuurlijke of rechtspersonen	informatie die zij nodig hebben voor het vervullen van de opdrachten van algemeen belang die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie	x	x	x	x		Artikel 6.1 c) en e)

Andere partijen	bv. voor commerciële doeleinden	x	x	x	x	Toestemming van de betrokkene	Artikel 6.1 a)
-----------------	---------------------------------	---	---	---	---	-------------------------------	----------------

Artikel 43

Dit artikel zorgt er voor dat de nodige transparantie ingebouwd wordt ten aanzien van de netgebruiker, en indien mogelijk andere betrokkenen, bij het plaatsen van de digitale meter. Zo moet de netbeheerder, die de digitale meter plaatst, de netgebruiker, en indien mogelijk andere betrokkenen, op de hoogte brengen van de verplichte informatie die overeenkomstig de wetgeving met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens aan de betrokkenen gegeven moet worden. Hij moet de netgebruiker, en indien mogelijk andere betrokkenen, ook inlichten over het potentieel dat de digitale meter biedt inzake het gebruik van zijn gegevens en de mogelijkheid voor de netgebruiker tot controle van zijn energieverbruik.

Het artikel zorgt ook voor een waarborg van gegevensbescherming ten aanzien van de gegevens van de betrokkenen. Zo moeten de partijen die verwerkingsverantwoordelijke zijn een risicobeheersingssysteem opstellen met betrekking tot de waarschijnlijkheid en ernst van de uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Omwille van transparantie naar de betrokkene dient deze op de hoogte gebracht te worden indien zijn gegevens verwerkt worden en voor welke toepassingen. Indien gebruik gemaakt wordt van onderzoekstechnieken zoals datamining, profilering en geautomatiseerde besluitvorming, dient de netgebruiker inzage te krijgen in de gebruikte methodologische keuzes. Indien de gegevens door de netbeheerder gebruikt worden in kader van het voorkomen, detecteren, vaststellen en bestraffen van energiefraude geldt de procedure zoals voorzien is in het decreet en het besluit inzake energiefraude.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten om de transparantie ten aanzien van de betrokkenen, te garanderen en misbruik van deze gegevens te voorkomen.

De Vlaamse Regering bepaalt hierbij zeker de modaliteiten en vormvereisten voor een tabel zoals opgenomen in deze memorie bij de artikelen 34 t.e.m. 40 om het nodige inzicht te verschaffen aan de betrokkene over het gebruik van zijn gegevens. Deze tabel zal worden geplaatst op een publieke website, zoals bijvoorbeeld deze van de VREG.

Verder bepaalt de Vlaamse Regering de uniforme voorwaarden voor het risicobeheersingssysteem.

Artikel 44

Dit artikel geeft de databeheerder het recht op toegang tot de ruimte(s) waardoor de aansluitkabel loopt of de ruimte waarin de elektriciteits- of aardgasmeter is opgesteld en waarover hij het eigendoms- of gebruiksrecht heeft. Die toegang kan mogelijk zijn voor de controle of de meteropname van de elektriciteitsmeter, inclusief de budgetmeter voor elektriciteit en de stroombegrenzer, of van de aardgasmeter, inclusief de budgetmeter voor aardgas. De netgebruiker verschaft de databeheerder onmiddellijk toegang op eenvoudig mondeling verzoek na een afdoende duidelijk legitimatiebewijs.

Artikel 45

Via dit artikel worden de meetdiensten geschrappt uit het toepassingsgebied van de tarieven voor de aansluiting op en het gebruik van het distributienet. Deze worden immers ondergebracht in de tarieven voor het databeheer.

Artikel 46

Met dit artikel worden richtsnoeren 5° voor het distributienettarief gewijzigd.

In art. 4.1.32, § 1, 5° wordt het woord "distributienetbeheerder" door "entiteit of activiteit" vervangen. Daarnaast is het woord "structureel" in het bestaande richtsnoer niet eenduidig. Het wordt dan ook geschrappt.

Het bestaande artikel 4.1.32, §1, 5° laat slechts een vergelijking toe tussen distributienetbeheerders onderling die aangewezen zijn overeenkomstig artikel 4.1.1. van

het Energiedecreet. Hiermee worden de Vlaamse distributienetbeheerders bedoeld. Dat betekent concreet dat een benchmarking met distributiesysteembeheerders in de buurlanden of in het Waalse of Brusselse Gewest de facto wordt uitgesloten zolang het richtsnoer ongewijzigd blijft.

De distributienetbeheerders doen voor hun operationele werking een beroep op een werkmaatschappij, Eandis of Infrac. Vanuit deze twee werkmaatschappijen kunnen de investerings- en exploitatiekosten van de distributienetbeheerders worden aangestuurd, zodat het voor een regulator moeilijk wordt om met behulp van benchmarking een vorm van competitie te creëren tussen de monopolies teneinde hun efficiëntie te bevorderen.

In het licht van de samensmelting van de voormelde werkmaatschappijen tot de werkmaatschappij Fluvius, zal een benchmarking louter tussen Vlaamse distributienetbeheerders voor deze geen prikkel voor efficiëntie meer betekenen aangezien zij via Fluvius zelf het niveau van efficiëntie kunnen bepalen.

De VREG zal in alle redelijkheid dienen te beoordelen welke de efficiënte kosten zijn van vergelijkbare entiteiten.

Artikel 47

Dit artikel voert een "Afdeling XIII. Tarieven voor het databeheer" in.

Artikel 48

Met dit artikel wordt een "Onderafdeling I. Algemene bepalingen" ingevoerd.

Artikel 49, 50, 51 en 52

Zoals hoger vermeld (*supra*, artikel 3) is door het aanwijzen van één databeheerder, verantwoordelijk voor de ondersteuning van gegevensuitwisseling op en gelinkt aan het Vlaamse distributienet, sprake van een dominante positie. Er is dan ook nood aan een gereguleerd kader betreffende de tarieven.

De bevoegdheid om de tarieven te regelen betreffende de databeheerder is onlosmakelijk verbonden met de gewestelijke bevoegdheid aangaande de distributienetten en daardoor een accessorium bij die bevoegdheid. Met deze artikels wordt bepaald dat ook het databeheer wordt geregeld via gereguleerde tarieven en wordt de procedure voor het opstellen van de tariefmethodologie vastgesteld.

Onverminderd het voorgaande kan bijkomend hiervoor in ondergeschikte orde een beroep worden gedaan op de impliciete bevoegdheden om datatarieven te regelen mits voldaan is aan drie cumulatieve voorwaarden: de federale aangelegenheid kan slechts betreden worden wanneer dat (1) noodzakelijk is om de eigen bevoegdheden uit te oefenen; (2) de toepassing van de impliciete bevoegdheden mag maar een marginale weerslag hebben op de federale bevoegdheid; (3) de materie moet zich lenen tot een gedifferentieerde regeling.

In casu lijkt aan deze voorwaarden te zijn voldaan. Te weten: er wordt een volledig nieuw juridisch gewestelijk kader gecreëerd waarvoor in het kader van het federale energierecht geen equivalent bestaat. Om die reden leent deze materie zich tot een gedifferentieerde regeling en is de invloed per definitie marginaal: er is immers op dit moment geen federale wetgeving bestaande voor het regelen van tarieven voor databeheer in het kader van het energierecht. Hierdoor is er op dit vlak een juridisch vacuüm. Tot slot is het noodzakelijk voor het Vlaamse Gewest om hierbij gereguleerde tarieven op te leggen: er wordt immers een nieuw decretaal kader uitgewerkt dat omwille van de monopolistische effecten per definitie ook een regulering ook op tarifair vlak noodzaakt. Zonder deze regulering zal de databeheerder immers onbelemmerd zijn in zijn prijszetting en zou hij eventueel ook "discriminator" kunnen optreden. Er is zodoende een grote maatschappelijke noodzaak

om dit tarifair te reguleren. Het reguleren van de databeheertarieven is tevens noodzakelijk om de uitdrukkelijk toegekende gewestelijke bevoegdheden inzake de distributienetten op een efficiënte wijze uit te oefenen. De data die de databeheerder zal beheeren is immers inherent verbonden met het distributienetbeheer en de marktwerking. Een partij toegang tot het net geven, is technisch maar mogelijk als de noodzakelijke data kunnen worden uitgewisseld. Het gaat over tarieven voor data die noodzakelijk/onontbeerlijk zijn voor de werking van de energiemarkt. Ten slotte zitten de databeheertarieven op vandaag vervat in het meet- en teltarief van de distributienettarieven. Bovendien zullen in de toekomst ook energiediensten worden ontwikkeld, waar de leverancier van deze diensten beroep dient te doen op de databeheerder, maar niet op de distributienetbeheerder.

Omdat deze materie (databeheer) niet onder het strikte kader valt van de richtlijnen 2009/72/EG en 2009/73/EG, heeft de decreetgever meer invloed op het vaststellen van de tarieven. Er wordt dan ook gekozen om het databeheer door de databeheerder en het gebruik van de daarbij horende data door datagebruikers het voorwerp te laten uitmaken van aparte gereguleerde tarieven, waarbij de specifieke gebruiker van de gegevens aan de tarieven wordt onderworpen. Op die manier zal de gegevensgebruiker en niet de algemene samenleving via het distributienettarief betalen. Het principe van de gebruiker betaalt. Op die manier kan dan ook worden gediversifieerd met het oog op de problematiek van submeting (zie hoger).

Er worden richtsnoeren opgenomen waarmee de regulator rekening moet houden bij het vaststellen van diens databeheertariefmethodologie. De meeste van deze richtsnoeren zijn evident en komen ook voor bij de tariefmethodologie van de netbeheerder. Een specifiek richtsnoer reflecteert echter het feit dat de gegevensgebruiker (en niet de algemene samenleving via het nettarief) de tarieven moet betalen door te stellen dat de tarieven forfaitair zijn per gegevensopvraging en worden bepaald per toegangspunt. M.a.w. hoe meer aanvragen men doet, zoveel keer is het tarief verschuldigd.

Artikel 53

Dit artikel voert "Onderafdeling III. Richtsnoeren voor het opstellen van de tariefmethodologie" in.

Artikel 54

Onder dit artikel worden de richtsnoeren gedefinieerd die door de VREG moeten in acht genomen worden bij het opstellen van de tariefmethodologie voor het databeheer. Gezien slechts één rechtspersoon wordt aangeduid die als databeheerder optreedt, wordt uitgegaan van een uniciteit van tarieven binnen het Vlaams Gewest en is dus ook geen richtsnoer in dat verband opgenomen. Conform de bepalingen van de AVG (artikel 12.5) is aan het laatste richtsnoer een bepaling toegevoegd die zegt dat de betrokkene het recht heeft om kosteloos zijn eigen persoonsgegevens op te vragen bij de databeheerder. Dit inzagerecht slaat bijvoorbeeld op: de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, en de rechtsgrond voor de verwerking; de betrokken categorieën van persoonsgegevens; in voorkomend geval, de ontvangers of categorieën van ontvangers van de persoonsgegevens; de periode gedurende welke de persoonsgegevens zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria om die termijn te bepalen; ...

Artikel 55

Er wordt met dit artikel een "Onderafdeling IV. Procedure voor het indienen en goedkeuren van de tariefvoorstellen" ingevoerd.

Artikel 56

Dit artikel bepaalt de procedure voor het indienen en goedkeuren van de tariefvoorstellen voor het databeheer.

Artikel 57 en 58

Met deze artikelen wordt een nieuwe onderafdeling V ingevoerd en de beroepsprocedure tegen beslissingen van de VREG met betrekking tot de tarieven vastgesteld. Wat de bevoegdheidsrechtelijke elementen betreffen, wordt verwezen naar de toelichting bij het decreet van 27 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake energie (Parl. St., Vlaams Parlement, 2013-2014, nr. 461/1, p. 40-43) die ook hier van overeenkomstige toepassing is en waarbij volledig wordt aangesloten.

Artikel 59

In punt 1° en 2° wordt het Energiedecreet aangepast om conform te zijn met de oprichting van de databeheerder. In punt 3° van dit artikel worden vier punten toegevoegd aan de bepalingen die dienen opgenomen te zijn in het technisch reglement voor het beheer van het elektriciteitsdistributienet, het aardgasdistributienet en het plaatselijk vervoernet van elektriciteit.

Het gaat met name:

- in punt 9° over de technische en operationele regels die verbonden zijn aan de taken die behoren tot het databeheer (zie artikel 18 van dit decreet)
- in punt 10° over een limitatieve lijst van rubrieken van gegevens, waaronder persoonsgegevens, die de distributienetbeheerder nodig heeft voor de uitvoering van de aan hem toegewezen taken met betrekking tot het beheer van zijn net en de toegang tot zijn net of een openbaredienstverplichting
- in punt 11° over de lijst van gegevens, waaronder persoonsgegevens, die in het toegangsregister worden opgenomen
- in punt 12° over een limitatieve lijst van persoonsgegevens, zoals meetgegevens en afgeleide gegevens, die de databeheerder nodig heeft voor de uitvoering van de aan hem toegewezen taken, vermeld in of ter uitvoering van artikel 4.1.8/4, of een openbaredienstverplichting. Hieronder worden dus ook de persoonsgegevens begrepen die hij doorgeeft aan de andere partijen vermeld in 4.1.22/5

Deze punten zijn opgenomen om duidelijk de primaire en afgeleide categorieën van persoonsgegevens op te lijsten. Deze afbakening is niet enkel een (privacy)vereiste onder artikel 8 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en 22 Grondwet. Het is ook essentieel als basis voor het correct toepassen van het dataproctierecht. Een duidelijke aanwijzing van de persoonsgegevens helpt de betrokkenen die hun rechten wensen uit te oefenen zoals het recht van inzage. Het is een vertrekbasis voor de verwerkingsverantwoordelijken die tegen ten laatste 25 mei 2018 een correct (volledig) register van verwerkingsactiviteiten zullen moeten aanleggen onder artikel 30 AVG. Het gaat in deze meer bepaald over de persoonsgegevens die de distributienetbeheerder of databeheerder nodig heeft voor de uitvoering van de aan hem toegewezen taken of een openbaredienstverplichting en de persoonsgegevens die in het toegangsregister worden opgenomen

Technische gegevens zijn onder meer gelinkt aan het net en de aansluiting hierop of van belang voor het meterbeheer zoals bijvoorbeeld het adres van de aansluiting, EAN nummer, merk, type, bouwjaar, kablingsschema, cosφ bij maximaal vermogen, laatste datum van keuring,

Relationele gegevens zijn van belang voor de relatie netgebruiker-netbeheerder tot moment van realisatie van de aansluiting en soms langer voor de duur van de contractuele relatie zoals bijvoorbeeld aansluitingscontract, naam, adres, contactgegevens, juridische vorm, ondernemingsnummer, ...

Meetgegevens zijn gegevens die uitgelezen worden uit de meter en die van belang kunnen zijn voor netbeheer, marktfacilitatie (facturatie), onderzoeksdoeleinden. Het gaat dan bijvoorbeeld om indexen en meterstanden, capaciteit, reactief en actief vermogen, afname/injectie, spanningsgegevens,....

Daarnaast wordt in punt 3° dat gaat over de regels voor de uitwisseling van gegevens ook de databeheerder toegevoegd.

Artikel 60

Met dit artikel wordt de beheersmatige en juridische onafhankelijkheid ten opzichte van de databeheerder toegevoegd als voorwaarde voor de aanvrager van een leveringsvergunning.

Artikel 61

In dit artikel wordt bepaald dat als een afnemer wil veranderen van leverancier, met inachtneming van de contractuele voorwaarden van het leveringscontract met zijn leverancier, wordt dat binnen een termijn van drie weken na de ontvangst van dat bericht geregeld door de databeheerder.

Artikel 62

Het decreet bepaalt dat de beheerder van een gesloten distributienet een aantal taken kan uitbesteden aan de beheerder van het net waaraan zijn net is gekoppeld, waarbij deze laatste de uitvoering van deze taken niet kan weigeren. Een aantal van deze taken zal echter niet meer door de beheerder van het net waaraan zijn net gekoppeld is uitgevoerd worden maar door de databeheerder.

Artikel 63

In punt 1° van dit artikel wordt de databeheerder toegevoegd als mogelijke bron van gegevens die de netbeheerder kan gebruiken voor de bestrijding van energiefraude.

Met punt 2° wordt "Bevolkingsregister, het Vreemdelingenregister" vervangen door de zinsnede "Rijksregister, de Kruispuntbank Sociale Zekerheid". Dit is een rechtzetting van een materiële vergissing.

Artikel 64

In het kader van de SODV wordt in artikel 6.1.2. aan punt 5° toegevoegd dat de netbeheerder de toevoer van elektriciteit of aardgas kan afsluiten als de huishoudelijke afnemer weigert om aan de netbeheerder toegang te geven voor werken aan de aansluiting. Dit kan bijvoorbeeld zijn voor de plaatsing van een digitale meter of voor metervervangingen. Ook de databeheerder wordt toegevoegd als partij die toegang moet kunnen krijgen tot de ruimte waarin de elektriciteits- of aardgasmeter is opgesteld. Na de uitrol van digitale meters kan meteropname weliswaar van op afstand, maar er moeten altijd controles mogelijk zijn, net als meteraflezingen bij twijfel over de uitgelezen meterstanden.

Gezien het uitschakelen van de stroombegrenzer in de budgetmeter na een volledige uitrol steeds van op afstand zal kunnen gebeuren wordt in punt 6° het uitschakelen van de stroombegrenzer veralgemeend naar "voor technische ingrepen aan de meter die nodig zijn om de opgelegde regelingen in het kader van de sociale openbaredienstverplichtingen mogelijk te maken en die niet van op afstand kunnen gebeuren".

De wijzigingen in punt 3° en 4° maken dat betrokkene niet naar de LAC verwezen wordt indien toegang geweigerd wordt voor het plaatsen van een digitale meter die niet in budgetmetermodus opereert.

Artikel 65, 1°

Invoegen van een maximaal steunvolume naast een maximale steunduur, voor nieuwe installaties en nieuwe verlengingsaanvragen.

Artikel 7.1.1, § 2 van het Energiedecreet bepaalt op heden:

“§ 2. Wat installaties betreft die elektriciteit opwekken uit hernieuwbare energiebronnen met startdatum vanaf 1 januari 2013 en gelegen in het Vlaamse Gewest, worden groenestroomcertificaten toegekend aan de eigenaar van een productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen.

...

Een installatie met startdatum vanaf 1 januari 2013 krijgt enkel groenestroomcertificaten gedurende de afschrijvingsperiode die in de berekeningsmethodiek van de onrendabele top voor die hernieuwbare energietechnologie wordt gehanteerd.

Het aantal groenestroomcertificaten dat wordt toegekend voor elke 1 000 kWh elektriciteit die wordt opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen in installaties met startdatum vanaf 1 januari 2013, is gelijk aan 1, vermenigvuldigd met de van toepassing zijnde bandingfactor. De Vlaamse Regering kan, in afwijking van het derde lid, een alternatieve methode voor toekennen van groenestroomcertificaten vastleggen op basis van het aantal vollasturen gehanteerd in de berekeningsmethodiek van de onrendabele top voor die hernieuwbare energietechnologie.”

Dit artikel laat enkel toe te werken met steun gedurende een vastgelegde afschrijvingsperiode, ofwel, in afwijking daarvan, een alternatieve methode gebaseerd op het aantal vollasturen uit de OT-berekening.

Volgens de huidige situatie zal een installatie met een beperkte steunduur zijn productie en steun maximaliseren tijdens de steunperiode, ook op ogenblikken dat dit niet aangewezen is, vb. in periodes van netcongestie of lage (negatieve) prijzen. Wanneer men de steun krijgt in functie van een vast aantal vollasturen (en bij onbeperkte steunduur), blijft het voor de installatie gelijk wanneer men produceert, en kan de installatie geregeld worden om zich optimaal in te schakelen in de elektriciteitsmarkt. Dit geldt enkel voor installaties die hun productie kunnen regelen en niet afhankelijk zijn van fluctuerende energiebronnen zoals wind en zon. Voor deze fluctuerende technologieën wensen we een maximale productie op de ogenblikken dat ze kunnen produceren, zodat men maximaal kan besparen op eindige energiebronnen met CO₂-uitstoot, hun rendabiliteit kan verbeteren en de steun zo snel mogelijk kan verlagen. In eerste instantie wensen we daarom de installaties die gebruik maken van eindige energiebronnen en/of CO₂ uitstoten, terug te laten regelen in functie van de elektriciteitsmarkt. Indien er teruggeregeld moet worden omdat er netcongestie dreigt, zijn er voor wind en zon weliswaar andere maatregelen voorzien om ze tijdig uit te schakelen voor de netveiligheid (schakelkasten voor windparken, automatisch afschakelende invertoren voor PV).

Om te werken op basis van een maximale steunperiode, samen met een maximale hoeveelheid groenestroomcertificaten, dient artikel 7.1.1, § 2, vijfde lid van het Energiedecreet aangepast te worden.

Artikel 65, 2° en artikel 66

Het niet toekennen van steun (groenestroomcertificaten of warmte-krachtcertificaten) tijdens periodes met negatieve prijzen (zowel voor installaties met startdatum voor dan wel vanaf 1 januari 2013).

Als stap in de volledige integratie van hernieuwbare energieproductie in het marktsysteem, wordt voorgesteld om ook de producenten zelf te laten bijdragen aan het herstel van het evenwicht tussen vraag en aanbod door geen steun toe te kennen tijdens periodes met negatieve prijzen.

Volgens de huidige steunregeling zal een installatie met een beperkte steunduur zijn productie en daaraan gekoppelde steun proberen te maximaliseren tijdens de steunperiode, ook op ogenblikken dat dit niet aangewezen is, vb. in periodes van netcongestie of lage (negatieve) prijzen.

Inzake netcongestie werken de netbeheerders in overleg met de VREG aan een systeem van flexibele toegangscontracten. Daarnaast willen we ook steun bij negatieve prijzen vermijden, zoals ook aangegeven wordt in de Europese richtsnoeren inzake staatssteun[1], en tevens is opgenomen in het Regeerakkoord. Bij besluit van de Vlaamse Regering zal dan een regeling moeten ingevoerd worden die stipuleert dat voor de productie of injectie tijdens uren (bv. gedurende minimum 6 opeenvolgende uren) met negatieve spot- of onevenwichtsprijzen, er geen steun zal worden verleend. Deze regeling zal op korte termijn uitgewerkt en geïmplementeerd moeten worden.

Wat betreft de installaties met startdatum voor 1 januari 2013, wordt met deze verwoording de tienjarige steunperiode niet verlengd met de periode dat er geen groenestroom- of warmte-krachtcertificaten werden toegekend omwille van negatieve prijzen (geen opschorting).

De federale regering heeft hiervoor eveneens (op vraag van de Europese Commissie) een regeling ingevoerd voor offshore wind:

“§ 1quinquies/1. In afwijking van § 1, tweede lid, 1^oter wordt voor de installaties die het voorwerp uitmaken van een in artikel 6 van de wet bedoelde domeinconcessie, waarvan de financial close na 1 mei 2016 plaatsvindt, de minimumprijs voor de aankoop van een groenestroomcertificaat vastgelegd op 0 euro wanneer de productie plaatsvindt:

1° op een ogenblik waarop het onevenwichtstarief van toepassing op een positief onevenwicht gelijk is aan of lager is dan -20 euro/MWh;

of

2° wanneer de day ahead-prijs van een Nemo lager is dan 0 euro/MWh gedurende minimum 6 opeenvolgende uren en dit voor de volledige periode die in beschouwing wordt genomen.

De minimumprijs voor de aankoop van 0 euro bij toepassing van het eerste lid, 1° is slechts van toepassing gedurende de eerste 288 kwarturen, in hetzelfde kalenderjaar, tijdens dewelke het onevenwichtstarief voor een positief onevenwicht gelijk is aan of lager is dan - 20 euro/MWh en waarvan de periodes worden afgetrokken waarin, in hetzelfde kalenderjaar, de minimaal aankoopprijs van 0 euro wordt gehanteerd bij toepassing van het eerste lid, 2°.

§ 1sexies. Nadat ze de volledige gegevens van de houder van de domeinconcessie en de netbeheerder heeft ontvangen, berekent de commissie conform § 1 tot 1quinquies/1 de minimumprijs voor de aankoop van elk groenestroomcertificaat van toepassing op elk voor de betreffende maand toegekend groenestroomcertificaat. De commissie publiceert op haar website voormelde minimaal aankoopprijs uiterlijk op de tiende dag na de toekenning van de groenestroomcertificaten.

Met het oog op de correcte toepassing van paragraaf 1quinquies/1 wordt de minimumprijs voor de aankoop van groenestroomcertificaten die op het ogenblik van de toekenning ervan was vast gelegd op 0 euro, desgevallend, door de commissie aangepast. De commissie stelt de houder van de betreffende concessie in kennis van deze aanpassing.

Nemo: een beheerder van de Belgische elektriciteitsmarkt aangesteld met toepassing van Verordening (EU) 2015/1222 van de Commissie van 24 juli 2015 tot vaststelling van richtsnoeren betreffende capaciteitstoewijzing en congestiebeheer.”.

Artikel 67

De databeheerder wordt toegevoegd als partij die gegevens verstrekt op welke basis groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten door de VREG worden toegekend.

Artikel 68

De 11%-regel uit artikel 7.1.5, §4, vijfde lid van het Energiedecreet werd in 2011 ingevoegd via artikel 4 van het decreet van 6 mei 2011 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009. Dit was een overgangsmaatregel t.o.v. de tegelijk ingevoerde algemene regel die stelde dat voor een (ex-)kolencentrale dit percentage maximum 70% kon zijn. Die 70%-regel was overigens eerder al in 2009 voor bijstook ingevoerd via een besluit van de Vlaamse Regering, maar werd in 2011 ook decretaal gebetonneerd en tegelijk uitgebreid naar centrales die ooit (maar niet langer) steenkolen stookten en nu dus voor de volle 100% biomassa gebruiken.

In de memorie van toelichting bij het decreet van 6 mei 2011 werd dit principe als volgt verduidelijkt:

"Om te beslissen of de elektriciteitscentrale gezien moet worden als een kolencentrale met een nominaal elektrisch vermogen van meer dan 50 MW, wordt enkel het nominaal elektrisch vermogen in rekening gebracht van de desbetreffende productie-eenheid; ook wel groep genoemd. Het betreft hier het totale vermogen uit zowel hernieuwbare als niet hernieuwbare bronnen.

Aangezien het percentage bijstook geen vaststaand gegeven is, maar van maand tot maand varieert, zal dit op maandbasis bepaald worden.

In de onderstaande verduidelijking wordt er dan ook steeds van uitgegaan dat er enkel hernieuwbare energiebronnen verbruikt worden die aanleiding geven tot de toekenning van aanvaardbare groenestroomcertificaten (GSC).

Vooreerst dient het percentage bijstook bepaald te worden zoals hieronder beschreven. Er zijn dan drie mogelijke scenario's:

1° percentage bijstook van biomassa < 60%: slechts de helft van de uitgereikte groenestroomcertificaten zal aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting. Voorbeeld: in een bepaalde productie-eenheid van een kolencentrale werd in een bepaalde maand netto 100.000 MWh aan elektriciteit geproduceerd. Het percentage bijstook van biomassa tijdens die maand werd bepaald op 50%. Dan zal de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) 25.000 GSC uitreiken die aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting en 25.000 GSC die niet aanvaardbaar zijn;

2° percentage bijstook van biomassa ≥ 60%: voor de bijstook van biomassa tot 60% is slechts de helft van de uitgereikte groenestroomcertificaten aanvaardbaar voor de certificatenverplichting, terwijl deze uitgereikt voor de bijstook van biomassa vanaf 60% en hoger allemaal aanvaardbaar zijn. Voorbeeld: in een bepaalde productie-eenheid van een kolencentrale werd in een bepaalde maand netto 100.000 MWh aan elektriciteit geproduceerd. Het percentage bijstook werd bepaald op 85%. Dit maakt dat er in totaal 85.000 GSC zullen worden uitgereikt. Slechts een deel hiervan zal aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting. Voor de bijstook tot 60% worden dan $60.000/2 = 30.000$ GSC uitgereikt die aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting en 30.000 GSC die niet aanvaardbaar zijn. Voor de bijstook vanaf 60% en hoger worden GSC uitgereikt die aanvaardbaar zijn, in dit geval 25.000. Wanneer in een kolencentrale een fossiele ondersteuningsbrandstof wordt gebruikt, of enig andere fossiele brandstof, is er sprake van bijstook. Wanneer er uitsluitend hernieuwbare energiebronnen worden aangewend geldt onderstaand scenario.

3° er worden uitsluitend hernieuwbare energiebronnen aangewend: voor de groenestroomproductie tot 60% is slechts de helft van de uitgereikte groenestroomcertificaten aanvaardbaar voor de certificatenverplichting, terwijl deze uitgereikt voor de groenestroomproductie vanaf 60% en hoger allemaal aanvaardbaar zijn. Voorbeeld: in een bepaalde productie-eenheid van een kolencentrale werd in een bepaalde maand netto 100.000 MWh aan elektriciteit geproduceerd. Dit maakt dat er in totaal 100.000 GSC zullen worden uitgereikt. Slechts een deel hiervan zal aanvaardbaar zijn voor

de certificatenverplichting. Voor de groenestroomproductie tot 60% worden dan $60.000/2 = 30.000$ GSC uitgereikt die aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting en 30.000 GSC die niet aanvaardbaar zijn. Voor de groenestroomproductie vanaf 60% en hoger worden GSC uitgereikt die aanvaardbaar zijn, in dit geval 40.000.

Het vierde lid is niet van toepassing op een actieve kolencentrale met een nominaal elektrisch vermogen van meer dan 50 MW waar op en na 1 januari 2011 niet langer producten worden verbruikt met de GN-codes 2701, 2702, 2703 of 2704, zoals bedoeld in de EG-verordening nr. 2031/2001 van de Europese Commissie van 6 augustus 2001 tot wijziging van bijlage I van EEG-verordening nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijke douanetarief. Een kolencentrale wordt als actief beschouwd als ze stroom produceert of slechts beperkte tijd stil ligt tijdens werkzaamheden gericht op heropstart binnen korte termijn.

Het aantal voor de certificatenverplichting aanvaardbare groenestroomcertificaten van deze installaties wordt verminderd met 11%.

Dit percentage kan tot en met 30 april 2021 niet verhoogd worden. Indien het percentage alsnog zou verhoogd worden, vergoedt de Vlaamse overheid de eigenaars van de desbetreffende installaties de geleden schade. Dit op basis van een jaarlijks uitgekeerde vergoeding. De schade wordt op jaarbasis berekend als het verschil tussen het aantal uitgereikte groenestroomcertificaten aanvaardbaar voor certificatenverplichting, met toepassing van het percentage (11%) en het aantal uitgereikte groenestroomcertificaten met toepassing van het aangepaste percentage, vermenigvuldigd met de gemiddelde prijs over het afgelopen jaar voor groenestroomcertificaten die voor het voldoen aan de certificatenverplichting kunnen worden gebruikt. Hiertoe wordt beroep gedaan op de statistieken van de VREG, voor het geheel van de resterende termijn tot en met 30 april 2021."

Het is echter niet opportuun om deze vermindering ook voor dergelijke installaties die conform artikel 7.1.1, §1, vijfde lid Energiedecreet een verlenging op basis van een onrendabele top berekening en een berekende bandingfactor de vermindering van 11% volledig te handhaven. De Regering meent evenwel dat dergelijke installaties met een aangepaste vermindering van 11% naar 4% wel voldoende rendabel zijn en dat op deze wijze overcompensatie wordt vermeden.

Het huidige artikel 7.1.5, §4, stelt ook dat het huidige percentage 11% niet kan verhoogd worden tot en met 30 april 2021. Indien het percentage alsnog zou verhoogd worden, vergoedt de Vlaamse overheid de eigenaars van de desbetreffende installaties voor de geleden schade. Aangezien het de bedoeling is dat de installaties die onder deze regel vallen ook nog na 2021 nog enige tijd operationeel zijn, wordt deze termijn verlengd tot 30 april 2026.

Ten einde evenwel geen retroactieve effecten te genereren om certificaten die reeds werden toegekend maar die nog niet in het kader van een quotumplicht werden gebruikt wordt bepaald dat artikel 68 in werking treedt op de dag van publicatie van dit decreet in het Belgisch Staatsblad en niet later dan 1 april 2018, en maar voor het eerst van toepassing is op de groenestroomcertificaten die vanaf die datum op grond van artikel 7.1.1, §1, vierde en vijfde lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009 worden verleend voor de productie van hernieuwbare energie uit biomassa.

Artikel 69 en 70

Deze artikelen vervangen in artikel 7.1.10 en 7.1.11 de woorden "de elektriciteitsdistributienetbeheerder" door "de databeheerder". Deze wordt in dit decreet aangewezen als de nieuwe verantwoordelijke voor het toegangsregister.

Artikel 71

De databeheerder wordt toegevoegd aan de lijst van mogelijke begunstigen voor een steunprogramma opgesteld door de Vlaamse Regering

Artikel 72

Naast de publiek- en privaatrechtelijke rechtspersonen die belast zijn met taken van openbaar nut inzake energie, stelt ook de databeheerder op eenvoudig verzoek van het VEA of uit eigen beweging alle informatie waarover ze beschikken en die van nut kan zijn voor het opstellen van het energierapport en voor de onderbouwing van het Vlaams beleid inzake rationeel energiegebruik, hernieuwbare energiebronnen en klimaatverandering en voor het sociale energiebeleid, ter beschikking van het VEA. Dit geldt ook voor de gegevens betreffende het energieverbruik, de energieproductie en de ligging van residentiële en niet-residentiële gebouwen.

Artikel 73

Via dit artikel wordt de foutieve bepaling rechtgezet die stelde dat leveranciers noodzakelijk een leveringsvergunning van de VREG nodig hebben. Leveranciers die bijvoorbeeld in Duitsland actief zijn (en daar zelfs evenmin een vergunning nodig hebben), mogen op basis daarvan toch leveren in Vlaanderen.

Artikel 74, 75, 76

Deze artikels maken het mogelijk dat zij die misbruik maken van gegevens die voortvloeien uit het databeheer een administratieve boete opgelegd krijgen die door de VREG wordt bepaald. Deze boete kan in elk geval per kalenderdag niet lager liggen dan 1000 euro en niet hoger dan 20 miljoen euro of voor een onderneming 4 % van de totale wereldwijde jaaromzet in het voorgaande boekjaar, indien dit cijfer hoger is.". Deze artikels zijn in overeenstemming met artikel 83 AVG.

Artikel 77

Dit artikel legt, conform de conceptnota, middels een overgangsbepaling vast dat bij bestaande decentrale productie-installaties met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA en decentrale productie-installaties met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA die geïnstalleerd worden tot en met 31 december 2020, gedurende vijftien jaar, vanaf de aanmelding van de installatie, de elektrische productie van de installatie die geïnjecteerd wordt op het distributienet, jaarlijks in mindering wordt gebracht van de afname. Dit gebeurt maximaal ten belope van de afname. Indien dus meer elektriciteit geïnjecteerd wordt dan afgenomen, kan dat overblijvende deel van de injectie voor deze installaties en gedurende 15 jaar niet gevaloriseerd worden.

Het in rekening brengen van de injectie bij de afname is een verworven recht is van de consument. Hoewel inderdaad enkel het recht op een aangepaste meetinstallatie wordt toegekend in het TRDE, kan dit geïnterpreteerd worden als een bewuste keuze. Op het moment van goedkeuren van de laatste versie van dit reglement (8 januari 2016) zijn verschillende type meters in gebruik bij de distributienetbeheerders (bvb. ferrarimeters die terug kunnen draaien, ferrarimeters die niet terug kunnen draaien, bidirectionele meters, slimme meters, etc.). Toch heeft elke elektriciteitsdistributienetgebruiker met een productie-installatie met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA het recht om de meetinstallatie te laten aanpassen zodat de injectie van elektriciteit in rekening kan gebracht worden met de afname. Hoewel het systeem van compensatie voortvloeit uit de technische onmogelijkheid van de meetinrichting om de werkelijke afname te bepalen, is dit slechts het geval bij één type meter. Het TRDE is echter in deze zeer duidelijk: iedere elektriciteitsdistributienetgebruiker met een productie-installatie met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA heeft het recht op dit specifiek type meter en bijgevolg dus ook op de verrekening van de injectie met de afname. Dit recht staat los van de initieel geplaatste meetinrichting, die eventueel wel de werkelijke afname in rekening kan brengen.

Hieruit vloeit dan ook de noodzaak om de prosumant niet abrupt dit recht te ontnemen maar een billijke transitieperiode in te stellen. Deze technische compensatie is een

overgangsmaatregel genomen om de investeringszekerheid van de prosumenten die in het verleden in dergelijke decentrale productie-installaties, met name zonnepanelen maar niet beperkt tot, hebben geïnvesteerd niet te schenden. Voor elke installatie geïnstalleerd tot en met 31 december 2020 loopt dit recht af vijftien jaar na aanmelding van de installatie.

Verder kan gesteld worden dat door het aflopende karakter van de voorgestelde compensatieregeling een steeds kleinere invloed zal zijn op de ontwikkeling van nieuwe diensten en technologieën op de energiemarkt, net gelet op het feit dat de termijn van vijftien jaar begint te lopen vanaf het moment van aanmelding van de decentrale productie-installatie. Dit betekent dat de eerste installaties hun recht op compensatie al zullen verliezen kort na de plaatsing van de digitale meter. Tussen 5 en 8 jaar na de invoering van de digitale meter zal reeds het grootste deel van de bestaande decentrale productie-installaties geen gebruik maken van de compensatieregeling en dus de nood aan nieuwe diensten en technologieën verder activeren.

Het tijdelijke behoud van de effecten van de compensatiemaatregel via een overgangsmaatregel weegt niet op tegen de grote rechtsonzekerheid die zou ontstaan bij het onmiddellijk verdwijnen van het recht op compensatie. Het abrupt wegnemen ervan zou bovendien het investeringsklimaat voor prosumenten, en dus de noodzakelijke investeringen in hernieuwbare energie en energie-efficiëntie, een disproportionele slag toebrengen. Ook wordt de nood aan kostenreflectieve tarieven al grotendeels op heden opgevangen door het prosumententarief, waarvan kan verwacht worden dat de VREG dit zal laten bestaan voor die decentrale productie-installaties die gebruik maken van de voorgestelde compensatieregeling.

Paragraaf 2 verduidelijkt dat indien door de prosumant gekozen wordt voor het behoud van de terugdraaiende teller gedurende 15 jaar, en indien meer elektriciteit geïnjecteerd wordt dan afgenomen, het overblijvende deel van de injectie voor deze installaties en gedurende 15 jaar niet gevaloriseerd kan worden. Het is echter wel zo dat elke prosumant met een productie-installatie voor zonne-energie met een maximaal vermogen van 10 kVA ten allen tijde er voor kan kiezen om over te stappen in het nieuwe alternatieve compenserende systeem voorzien in artikel 78 van dit decreet. Dit systeem is gebouwd op de mogelijkheden die de nieuwe marktafspraken (MIG6) bieden en dit inclusief de mogelijkheid om injectie te valoriseren.

Artikel 78

Voor productie-installaties voor zonne-energie met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA die geïnstalleerd worden vanaf 1 januari 2021 wordt een alternatief compenserend systeem uitgewerkt waarbij de elektrische productie die geïnjecteerd wordt op het distributienet, niet meer in rekening wordt gebracht van de afname. Echter, teneinde de rendabiliteit van de productie-installaties voldoende te verzekeren en het draagvlak voor hernieuwbare energie te behouden wordt voorzien in een terugkoopverplichting. De Vlaamse Regering bepaalt de verdere modaliteiten, en wie tegen welke minimumvergoeding moet opkopen.

Artikel 79

Op heden zijn er reeds engagementen aangegaan door de distributienetbeheerders met betrekking tot de productie van thermische energie (zijnde warmte) voor bepaalde projecten. Om deze bestaande engagementen niet in het gedrang te brengen wordt in een uitzonderingsbepaling voorzien.

Artikel 80

Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering de inwerkingtreding bepaalt voor artikel 3 tot en met 64, artikel 67, artikel 69 tot en met 72, artikel 74 tot en met 76 en artikel 79 de datum van inwerkingtreding.

Artikel 68 treedt in werking op de dag van publicatie van dit decreet in het Belgisch Staatsblad en niet later dan 1 april 2018, en is voor het eerst van toepassing op de groenestroomcertificaten die vanaf die datum op grond van artikel 7.1.1, §1, vierde en vijfde lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009 worden verleend voor de productie van hernieuwbare energie uit biomassa.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN